

نبوت خاصه



نام کتاب
تاریخ تشدیر
۹۵۵۹/۷/۱۲
۹۵۲۴

۳۳۳۶

شماره

سابق

۲۷

هو الله تعالى

۲۵. حب الفهراتین علی الأمل

الغطار و زبد الخوانین

۷۷/۱۲/۱۴

الکرلر اقامبر بلوا محمد

حسن خان طبره دارا قباله

بسی واهتمار علی الجباب سادات

انتساب افاستد کاظم کتاب

فروش نیدر نو فقه در کارخانه

الماهر اقامبر زالی اصغر بر

بنی بر طبع ابراهیم

فی شهر شعبان

۱۳۲۲

کتابخانه
موسسه
۱۳۷۷
کتابخانه

۵۱۲
۵۳

هذه الحجة
في نية الخاضع للعالم العامل
الفاضل الكامل المحض
الزينة

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله القادر القند والجبر الولي العالم السميع البصير
خالو كل شئ وموجد لهم لا من شئ الله ابتدأ في الإنجاب بالنبوة
محمد وال صلى الله عليهم وخلق ما خلق ملكا وعبدا لاجلهم
وجعلهم هياكل التوحيد والتعبد واركنا في التوحيد ^{لنحمد}
وصورا منقمة لثانته ومرآة الجماله وجلاله ومظاهر النبوة
وكاله وعند ما بلغ منه فيهم الامر كذلك واظهر سبحانه قد
وقد دله منهم هذا الامر تصورا ادم عليه السلام على صورته
ابوابا للنسب على غيرهم ونكون الصورة لباس عبوديته
نجد فيهم وفيها ظهورهم وهم المصطفون بعلم الله انوار

الشرع

الشرعون على علم خلق الله والمخصوصون في صفات فعل الله
عباد الله المكرمون وامر بين الكاف والنون لا يسمونه
بالقول وهم يامر بعلون ثم الحمد لله الله اطعمهم على كل شئ
واشبعهم خلفه في كل شئ واذل لهم كل شئ وجعلهم محال ^{شأن}
وواسطه لا يصل خبراته وسبله لا ند بانهم وبركانه و
جعل ذريتهم امانا لاهل ارضه كاجل النجوم امانا لاهل
سمائه وميزانا في تمام خلقه لقبيل لهم كل طاعة وثلث
بهم كل عبادة وبرد لهم كل شر وبغاف بهم كل معصية
فانجذبوا لطاعتهم والنادين عصاهم او عصا احداهم وهم
الطيبون والطيبات لهم ومنهم صلى الله عدا اخطا به
عليه منصلا عليهم اجعين ابدا لا بد من امان بعد خاب
منطاب فاضل عارف كامل انا سيد رضاي كرام ^{في} الله
جوار سنو الى انك منكارد بطود ايجاز وقبول اذ ابن اسم
مواهبش بنوديس ابتك ابن دشر راجي غفوريه اطله

موسى

مؤمنین از انام شیخ حسن شیخ الاسلام پس از عمر بر سوال
 در جواب میگوید و اسم از کتاب اولی که داشته تا ان شاء الله
 بجز برده از مطالب اثر اربعین رسانده باشد مستوا
 چگونه میتوان مرده نبوت خاصه پیغمبر صلی الله علیه
 والدواتیست که بطوریکه خصم با حق نبوده باشد و عقول
 تمام مختصین را قبول افتد جوابی مثل برده فصل
 بیانات از مراتب در نبوت و امامت فصل اول
 تمام ملل و مردم روی زمین از هر مذهب هر شریک
 هستند در افراد بوجود طایف و همچنین هر شریک
 هستند در افراد بحکمت طایف و هم چنین همه خوا
 کشتن احدی مخالفست فعلیست نکر نیست و وضع و
 خلقت خلق جبری لازم و آن حجتی که گویند معرفت تعالم
 و طاعت و عبادت است که ارواح عالمند با بنی احکام
 از اهالی ملل و مذاهب روی زمین مخالفت ندارد و

و حکم

و حکم طلعت و عبادت متعلق تمام افراد عباد است و تکلیف
 خداوند بر اینست و حق بر روی زمین قرار داده است و حول
 و قوه را در هر یک مثل امانت گذاشته است تا هر کس
 بحول و قوه الهی مخصوصیات منسوب بخود باشد که اگر خل
 او در موافق ان با امر الهی شود حول و قوه الهی را در محل
 صرف نموده و روی براه بر و ثواب آن دفعه و اگر برخلاف
 آن در غی الهی شود حول و قوه الهی را تضییع نموده و در
 داده با اینوصف لابد از ان و روی براه عقوبت
 دفعه باشد که آمدن بی اختیار در بنیاد دلیل فعل اختیار
 با ملایان هر یک بن مانع و دنیا است و صدف انبیا
 در سل و اوصیاء اولیا صلی الله علیهم اجمعین تمام تکلیف
 در تمام آنچه فرمودند از توحید تا آخر معاد و تخیل که
 تکلیف مبین عدم تفویض است و قدرت خلاف
 مبین عدم جبر واضح است و مستحب بودن هر یک و

و حکم

انما سالوا عن شرا لا تقوم شرا بيا شوند خود را از مصیبت
 خیر انداخته و از شرا به مصیبت خود گذارند با این وصف غلبه کفر و شر
 بر حق است و معجزه طاعت و عبادت واقعی متکون حق بر
 مضطربان ملوک و فخره لازم نماید و بیا هم خلق گویند باید
 عبادت خود را بیکدیگر و عبادت را بجهت استعانت برآورد
 مینموده و حق بر فرق نباشد پس چرا عالم بر پاهای خود
 نشسته است لازم آید که خلق گویند این شر خواهد بود
 که ما مانی حکمت نباشد و این شر لیکن نیست بعبودیت از این
 بالاتفاق نباشد بگویند که با این همه خلق بگویند خداوند
 و جودش مخصوصا معصوما علم فعلی قول احدی بعد
 بر روی زمین است بلا واسطه کامل است بی شکل از خدا
 طاعت و عبادت و علم و معرفت از تمام جهات تمام عالم را
 ابراج و کافیه مستحکم کرده اند و علت استعدادهای خیر و شر
 ناانجام شوند پس وجود مبارک و معرفت و علم و طاعت و عبادت

او است

او است قسط خود و چون خلق او را ندانند بر روی زمین
 نگاه داشته است عالم را بجهت وجود مبارک او بر پاهای است
 و خیر و بواسطه او از برای او نازل میگردد و انداخته خلق
 فضل و سبب وجود مبارک او باشند تا اینک داده شوند
 و دستکاری از برای تابع او باشد و خیر و جود لازم
 آید بلا اتفاق بگویند پسر مبلغ عام و بار حق پسر مبلغ
 عام که در علم و معرفت و طاعت و عبادت تمام خبر زیاده
 از کتب است و بی تمام عالم با تمام خود شایسته باشد
 تا که این بقا عطا شده خلق کند و عالم در این حق و
 مستقر باشد و بعبودیت از این ممکن نباشد چنانچه اول خلق
 بشر بر روی زمین حضرت آدم ابو البشر پسر بود که عالم را
 در اوج خود آورد و مثل او عبادت اول احتیاج و لازم
 بعد از آنکه مطلب یا نیاز رسید از هر یک یک ملوک و ملوک
 بیا شوند با چنین شخصی که لازم آمد معصوم با این وصف

باید

سور

باید بداند که هر کس که است بر روی زمین باشد و او غیر
 مطلق عام است با وضع مضمون آن در میان شما است باینکه
 است هر ملکی و مذاهب نفی آن بالفعل از روی زمین
 خواهد بود پس با فراد خودشان هر کافر خواهند شد مگر
 منصفان ما شجره زمین که لازم دانسته ایم بالفعل وجود
 همه آن را بر روی زمین و عالم بواسطه او برپا میداریم
 بر بقاعه لازم آمده هر ملکی و مذاهب صدیقی خاکسند
 و از او بحقیقت مانعانند و اگر او عاقل و ماکتد بگویند این
 وجود مبارک و اگر شما را ادعا میکنید باید بالفعل وجود
 او ثابت نمائید چرا که بعد از آنکه در مقدمات ما شریک
 بوده اند که بقاعه لازم آمده شما و وجود اگر چنین وجود
 مخصوص در زمین بر روی زمین باشد باید عالم بود پس
 تمام عالمین و ماضی و کفایت و دلیل واضح وجود مبارک او است
 با ظاهر در زمین و با استقرار او همه اشیاء قرار یافته

و او قوی و قادر هم پیغمبر ما است پس ثابت شد بالفعل
 در این زمان بقاعه لازم و محض و آنچه با این وجود مبارک
 بنوع خاص و ما و اوصیاء اطهار او و با این وجود مبارک است
 خاصه پیغمبر ما و اوصیاء اطهار او و از دهم صلی الله علیه
 و سلم شد وجود این مقدس در نفی عیب و وجود
 اندک سیحانه چنانچه خداست بالفعل این وجود مبارک
 حکما باید باشد و چون ختم وصایت و خلافت و امامت
 و ولایت بوجود اندک مبارک او است و زمان محلت
 رفقا با اینهمه و صوح حق بنمای چنانچه انانیتها است که
 مردم از شیطان و کاهن و ملت او در کفر برای عبادت او
 اول و بعد از آن از منهای دنیا و سوا و کفر و بعد از
 با خالق جل و علا و با هم بنی آدم و با مؤمنین از جن خبر
 داده شد اندکی باطل و در میان همه خلق مکشوف
 گردید و تکلیف مردم طلب حق شد با از دیار عقل و

متعدد و دیگرانی مانند لهذا از جمله اسرار بسیار محضه
 مؤمنین و مؤمنین مجمله و اتیر ان وجود مبارک اقدس روح
 الانوار غالبین صلی الله علیه و عجل الله فرجه غیبی از قطار
 شناسی مردم فرموده نایان حد که باید فکری است
 نشاندن ظهور و فرماید و از جمله اسرار سر و رفت ظهور او
 صلی الله علیه و آله مبارک است همه مؤمنین در ثواب انتظار
 و در انتظار و تصمیم جان ناری در رکاب مبارک او صلی
 الله علیه و آله باشند ^{از برای} ان ثوابی بر حسب درجه انتظار
 باشد و بسلاطین اصنافه ^{در} و بر ملازمان آنچه ذکر کردید
 کشف است شعله ایستاد و سل و اوصیایه آنها که انگشت
 بلیغ پیغمبر و شریعت نکر نیکه و در رحمت هر یک یکی دیگر و
 جای و محظوظ عالم مردم لازم کرده واضح است از جانب
 خدا و روح بخش علم و معرفت و بفعل در طاعت و عبادت
 بدو زمین عالم را خلیفه خدا لازم باشد کلی و بی او

عالم

عالم زمانه و بی پائمانند که او صلی الله علیه و آله صفات فعل
 خداست که در تمام موجودات تمام جوده تمام عقل تمام علم تمام
 قدرت تمام سمع تمام بصر تمام حکمت تمام عزت تمام نور
 تمام ایمان تمام بغین تمام حق تمام صدق تمام وفا تمام
 صبر تمام غنا تمام استغنا تمام فضل تمام کرم تمام جود تمام
 احسان تمام رحمت تمام رافت تمام عطوفت تمام معرفت
 و هم چنین الی ما شاء الله جامع آنچه تمام خبر تمام
 عوالم ملک و ملکوت است با تمام در تمام خود بشیر تمام
 مکادم انسان تمام نام و تمام باشد و در داری هر یک
 آن چون در ربای محبط است و آنچه در تمام خلق است
 بقوام مثل جوئی و چشمهای آب و آنها که با تمام از دنیا
 محبط و بلبهای محبط است و هم چنین مثل کوههای
 جواهر است و آنچه در خلق است و عین است مثل قطعات
 و فرجهای نیکبها و احوال اینها با تمام که از کوهها معاد

ان

ان تجبیل شده است نام تمام مراتب ان معرفت مرتبی خدا
جل شانه بنامیت تمام مراتب در او و در هر یک از اوصاف
او است خدا صلی الله علیه و آله تمام باشد و مردم در عناصرت
با پیغمبر و او و اوصیاء او است خدا صلی الله علیه و آله است
داشتن باشد و جاده تمام عوالم در تمام ان با نظام تمام
دار و عوالم مستقر در مدار همه عوالم با و صلی الله علیه و آله
و بعد بمراتب از اوصیاء او صلی الله علیه و آله چون انسان
که تمام وجودش بنام خودش و او را در هر صیوة و تعبیه
مستقر بقلب خودش باشد که خالق و مشرق و باسط و نا
و معطی و دار فی رحمة و محبت و محبت و محبت و محبت و
منعم خداوند است و حده لا شریک له و ایشان صلی
الله علیه و آله ابواب الاله الاموال فی القیوم مد بع اسماء
والارض له الامر له الحكم الرحمن الرحیم نا اعیان را کافه بنده
با افعال خود و مراتب خودشان معلوم و با تمام در افعال

خود

خودشان خودشان را آشکار دارند حساب کرده شوند ^{معا} و
بر تمام خیم اعمال و افعال تمام است و ثبت نامها و حفظه
گرام تا عود همه با تمام بجای ان اصل اول و آخر و ظاهر
و باطن خلیفه کلیه کلی خداوند سبحان و آلب تمام عوالم امکان
در افاضه و پادشاه تمام امکان و از زمان در رسیدگی خدا
حنان که رسیدگی او را و صیاء او صلی الله علیه و آله است
خود و احد در همه حیثات معلوم است همه خلقا خاص
خداوند علی اعلا چهارده نفر ایشان صلی الله علیه و آله
در مقام فقر و زیارت جامعه و احدند خلقکم الله
انوار الخلقکم بعرضه محمد بنی که انصار و اکول و مشرب
ایشان صلی الله علیه و آله در دنیا بوده بطور اهل تقیت
است طیب و طاهر منزله از حطوط بشریت قال الله سبحا
و تعالی برید الله لیدهب الرحمن اهل البیت و بطهر کم
نظم بر او حد هم صلی الله علیه و آله ائمه تمام ملائکه و

وارضین

وارضین و تمام انبیاء و مرسلین و اوصیاء مرسلین و تمام
مؤمنین بعد از حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سید
باختر رسول علی امیر المؤمنین و فاطمه سیده تمام عالمین
حسن و حسین سید شایب اهل الجنة و نه فرزند پدر و پسر
ناجی عصر از حضرت امام حسین صلی الله علیه و آله
و تکلیف هر خلق مطابق و اقتداء با ایشان صلی الله علیه و آله
و عمل با او را بشناختن ائمه شریفه ما اناکم الرسول فخذوه
و اتقوا عنکم عنه فاتموا و اگر تکلیف در میان خلق بود برای امتیاز
خود خلق و در تکلیف واضح است و از ملوک ذات خود ختم
اولیه معلومست و بعد از اوصیاء و صلی الله علیه و آله را
خامل چه پیغمبر و چه در رتبه پیغمبر و سلف مبعوث بر ائمه
خليفة بنصر و نصب خدا خليفة آنها صلی الله علیه و آله از جانب
خدا باشد تا در حق نبوت و سجده را آنها و زبان آنها تکلیف
کند و آن خليفة بمناسبت در عبادت و طاعت و علم و معرفت

محمود

محمودین صلی الله علیه و آله و انما ابداء و از خامل صلی الله علیه
با شرف ارواح از برای عالم عالم را فرستاده و آنچه هوام بود
از اول ایجاد تا زمان نزول باختر آدم علیه السلام و هم
چنین بعد از آدم تا ظهور خود محمد و اوصیاء اطهار و صلی
الله علیه و آله در این عالم طاعت و علم و معرفت محمد و اوصیاء
از صلی الله علیه و آله ارواح انوار الی انوار کشته بگو خدا
دو هر یک از انوار الی خليفة ایشان که محمد و رسول و اوصیاء
از صلی الله علیه و آله طاعت و طاعت و طاعت و در تمام
خبر اول و اصل و فرع و معدن و ماورای زمین بوده اند
و هستند و نور از خداوند خودشان صلی الله علیه و آله
از جانب خدا که بوده اند و هستند بخوبی خدا دانسته
و دانسته و پس که ضعیفی بخود وجود هر یک ایشان را بداند
و بالفعل بپار و هم ایشان در عصمت و عدل از دم ایشان
در امامت و خلافت و ولایت و طاعت صلی الله علیه و آله

علم

عالم هستی در پاست رجعت همه ایشان بالتمام که بیایند صلی الله
 علیهم و آله و سلم باشند بسلطنت ظاهر و باطن تمام عالم بطوریکه سلطنت
 خداوند را معلوم سازند تا ختم عالم و السلام **فصل**
 ششم در فضائل و مناقب ائمه اطهار علیهم السلام و در بیان
 و احاطان حق مذهب اهل حق و حقین و مسلمین که دانسته
 ضبط داشته باشند انگاه مصلح روح و جان بر و دین و دنیا
 از مغایرت و خوف و طمانینه که از پیغمبر ماصلی الله علیه و آله است
 که دیدند بکشتی بوده و دارای تمام کتب و اوی و احکام الهیه
 و اطلاعانش با آنچه انبیا و رسل و اوصیا ایشان و تابعین
 و معاصرین هم از آن کرده و داشته اند تمام عوالم یکجا
 از دنیا و آخرت در مقام علوم هر نحوی که گفته شود تا
 زبانه و لغات بالتمام و مصلح و مفاسد تمام خلق از حق
 عرش تا تحت التری که محیط تمام شبیه بلا استثناء بود
 دست و اجارش و خیمه از آن ماضیه و این از مخلوقات

دایره

و انبیا از مخلوقات بر و معاصر تمام انبیا و رسل و کرامات
 اوصیا و اولیا خاص ایشان از احیاء نمودن اموات غیر
 آنچه بوده است تمام از او ظاهر کردید که ولایت تمام انبیا
 و رسل و اوصیا ایشان در مقام اشیا معلوم شد اگر چه تمام
 الهی و الهیات توسط او و اوصیا و صلی الله علیه و آله داشته اند
 و اضافه برده الهی مخصوصا و وجود میان کس بسیار بود و آن
 من سلب الهی است صاحب و وجودی بدن او و شبیه داشته
 مثل پیش روی نداشته خود و از انقباض و تلبی و غیر
 کردن او از جهت هر قدر از خلق که بفرموده بوده اند و در
 اعدای ایشان که راه و تلبی بران تمام مبارک او و توفیق از
 او همیشه دانم و معلوم است مؤید و غیر نشستن هیچ جا
 بر او هم چنین نه نشستن هیچ کوی از هیچ خلایق
 اگر چه از کوه و خلایق بر او ننگ نشستن هیچ معنی و هیچ
 پند از بالای سر او مبارک او و هر مری که از او

سوار

سوار باشد چنانچه و فریب میگرداند و بخاک که ندم مبارک
 میگذاشت از ندم مبارک او معلوم میشود و بر هر کوزه سنگی
 که ندم مبارک در بران میرسد غالب میگرفت و آن اثر در آن
 سنگی ماند و مردم از برای زیاده با احترام مبداء شدند
 و هم چنین الی ما شاء الله و تمام آن از برای تمام مشاهد
 مشاهده بود و در حسن و خلق و سوا و ادب و سواد و حسن
 و حضال و امثال اینها در تمام صفات وجود مبارک کس که
 خدا خودش معصوم و عزیز و اراده و اراده و استقامت
 رکوم و عفو و گذشت و هم چنین و غیر از این در هر چیز و
 اراده و مثبت خدا و فضل اراده و مثبت خدا و باری
 بود در شریعت مطهره او از احکام و مصالح و واجبات و محرمات
 و محبتات و مکروهات و ادب و سنن و ادب و عبادت
 و انکاد و مناجات و معرفت اصولیه و اجتهاد در اصول
 و زیارات در معقول و الکتاب در معقول و انصاف مردمان

ملکوتیان و خلایع از انسا و تیاف باطلی که او صلی الله
 علیه و آله وضع در میان مردم و مشرب تمام آن مختار
 باقیات است و در هر لکون از برای اهالی هر او آن و هم
 چنین قرآن که معلوم است کلام خداست از غیر اینها آن حد
 مثل کلام آن چه رسد عطا می کرد در نسبت حجه با قمر است بر
 تمامی اهالی تمام عالمیان تا روز قیامت زیرا که ختم پیغمبر
 بر پیغمبر ما شده که استغفار از زمین بطاعت و عبادت و علم
 و معرفت و امنی متصل با فضل اگر چه بقدری باشد
 باید دانست بر روی او باشد چه رسد بقدری باشد
 و بالا از عبد خدا العباد بالله خالی و لغو و حجت مکن گفتن
 باشد پس خود طول مدت دلیل بر آن است بر پیغمبر
 صلی الله علیه و آله و این لحاظ که معلوم است از صوب حضرت
 آدم علیه السلام تا نبوت خاتم صلی الله علیه و آله و سلم
 از نوشته اند شش هزار و دو سب سال بوده و زیاده آن
 است

بوده در این جهان نثار دگر که بکعبه و بیست و چهار هزار پیغمبر
 خداوند و اوصیای الهی حضور در کشف و کرامات
 بمثل آنها که اضافی در عدد بر آنها صلی الله علیه و آله بشوند عدد
 همه را خدا کند و پس همه بنصب خدا بوده اند با این وجه
 شدت احوال و الحاج خداوند هر چه خداوند استیلا و تسلط
 در پی و نصب اوصیا با فضل از برای خوام و بقاء عالم با
 رنگ بطاعت فرار کنند و عبادت و علم و معرفت آنها و بصلاح
 موقوفات بسبب آنها در افتد و عدل چگونه ممکن کفایت
 بشود از بعد اوصیا حضرت علی علیه السلام تا حال که هرگز
 مسجد و جعفرها بالا گذاشته عالم در مقام این مدت
 بیروح خالی از صاحب منصب خود خداوند سبحان و خلیفه
 و معتمد خیر و منبع نبوتانی مانند بی خبر و اثر باشد
 و اگر این معنی بود بمحض آدم علیه السلام و فرستاده با او
 کفایت و اثر میبود و باینکه این مطلب تا ما باید ملتفت شد

که اگر

که اگر وجود اعلی جامع معدنی بلا واسطه از جانب خدا عالم را
 لازم نبود چرا حضرت علی علیه السلام با نذر بود نش و رسم آنها
 و بعد از این بمن مثل خودش اوصیا معتمدان از جانب خدا قرار
 داد و اوصاف این لزوم بعد از آنکه خود را حال که این همه مدت
 گذشته است چگونه میشود بنصب خدا از برای ارض و سما
 ارواح از جانب خدا دیگر کسی نباشد پس واضح است و چه
 لزوم عالم را در تعیین خدا خودش سبحانه و تعالی و اوصیا
 صلی الله علیه و آله نتوان برداشت و بروج و لزوم اوضاع از هر چیز
 که بدید پیغمبری پیغمبر ما و اوصیا صلی الله علیه و آله که همیشه
 نشود عالم مستقر بی وجود بلا واسطه از جانب خدا و حکما
 خام پوشیده بحد فضل باید و وجود معنوی معدنی جامع
 از جانب خدا بر روی زمین که طاعت و عبادت و علم و معرفت
 ادا و احاطه عالم را از برای اوصیای از خداوند او و در
 گاه خداوند و پناه از برای اهل عالم باشد تمام خیر و کمال

از برای

از برای محمد و اعظم از همه رسیده همه ارواح ارواح
سعدن عصمت و طهارت و نبوت و رسالت و ولایت و
اهانت که ذکر شد از و صفات او با او یکی از اولیای او در آخر
و ختم با او و صفات او ابدی باشد از ابتداء لا یزال فرستاده
بکم بنزل الغیب و بکم مبعث الشان نفع علی الارض صلی الله
علیه و سلم است که نعمت و ولایت ایشان صلی الله علیه و سلم در عالم بود
و افاضه مقام صفت و تکمیل دین بوجود ایشان صلی الله علیه و سلم
در عالم بود اما صفت ابدانست و باقی خصائص مخصوص است
و صفات خداوند و ملائکه را بدین که خداوند فرمود با الهی الا
اسوا الذکر و افضله علیکم هل خالف غیر الله بر ذلکم نا انکه
معلوم فرمود در منصب حضرت امیر المومنین علی صلی الله علیه
مجاذنت و فرمود للیوم اکملت لکم دینکم و اتممت علیکم نعمتی
و رضیت لکم الاسلام و بنیائکم خالفین در همین نعمت کافر
شدند و عالم را فساد پر کردند که خداوند الهی را بیان فرمود

المزلی الذین یبدلون الله کلامه و احطوا فوهم و ادبوا و
یفسدوا الفکر و یجحدون بالحق و یمنعون اهل عالم تمام که کفر و کفر
نیجیرا و او صفات الهی و اولیای او صلی الله علیه و سلم را
مدکهای است که خبر داد که خداوند در قرآن خبر میداد
انکه هر فردی و بنیاد بنیاد و نشسته شده است و مفرطاً بدین
الافی الذی یجده مکنوناً عندهم فی الزواری و لا یجیل
و جسر و ناخبر کلیه و جفا و عفو بنهاد بنیائی که هر سلف
در کلی کلیه معاصی خودشان مبداء اند تا انرا شکار است
در آن شان و بدینکه بنیاد ماصی الله علیه و سلم و الهی و الهی
بالفعل و افاضه صلاوات تمام حق را عقیقت و خداوند در
قرآن با فرموده و ما یجذب ابا احد من دجالکم و لکن رسول الله
و خاتم النبیین و مبعوث بر تمام خلق از فوق العرش تا
الارض بر همه اشیا شده و بعد از آن دوازده نفر از صفات
او بند چنانچه از برای هر بنیاد اولیای او و الهی و الهی و الهی

او صیاد بود است بن ^{نکته} حضرت علیه السلام بنا
 داد بامش خودش بعد از خودش بفری صیاد بامش مبارکش
 اجماعی بعد از دست خودش از روی زمین تا روی ملا
 هشت و دلبیل بران از دم نصبش و بقیه با بخت صیاد و زده
 او ضایع و صوابین مرید بعد از دیگر خودش و ابروی
 فعین که عالم را هفت قبل ازها یکی روح است واجب منظر
 اصلی است غائب و هفت آمده اند تا الوقت که تمام شدند
 و عکس او رسید و اسطر عالم چنانچه در باطن بود تطبیق
 با ظاهر یافت و آخر با اول و آخر ظاهر را پس در صیاد
 او بدید در جهان با او صلی الله علیه و آله حکم کرد بعد از این
 دو زده نفر او صیاد بفری را لا عفره او هستند که قبضه ای
 منه روح بالذات و فی الاصل اول ایشان حضرت ابراهیم ^{رضی}
 علی صلی الله علیه و آله و بعد از آن اول حضرت امام حسن
 صلی الله علیه و آله و بعد از دیگر او حضرت امام حسین صلی الله علیه و آله

نقح و بعد

و بعد از این نه نفر و بعد از این نه نفر و بعد از این نه نفر
 تا باین بعد از این نه نفر و بعد از این نه نفر صاحب العصر و الزمان
 حاضر و با صیاد قاسم از انظار که او از کرم می باشد
 و این دو زده نفر صلی الله علیه و آله هم معصوم و ولایت
 بفری صلی الله علیه و آله در این نه نفر بوده و در شش و بران
 معصوم شده و در ده صیاد خود بفری صلی الله علیه و آله
 و هفت و چنانچه نفر و باین جامع است و آن ارواح هم
 و بعد از این نه نفر و احد طایفه طایفه و معصومان و معصومان
 و بعد از این نه نفر و در نه نفر دیگر و باین عصم که از من
 انزل و احکم من الفتن و طهرکم من الدنس و از هفت هم که از
 اصل البیت و طهرکم نظیر او و معجزان و از هفت صلی الله علیه و آله
 بعد از دیگر و از هفت و شان با بودن تقصیر و ششمان
 با وجود کثرت در کتبها از هزار یکی باشد با انصاف از
 یکی که تمام ساعات شب و روز ایشان صلی الله علیه و آله

مراثت

فرمان ایشان و اطاعت در کلمات و انکاد و مناجات
و عبادت و طاعات هر آنان محضه معجزها بوده ثبت
کردند مع ذلک کتابهای مؤلفین و مخالفین پرست و
انحصار پرست و معجزات ایشان صلی الله علیه و آله
در عهد ما و از ایشان در بعضی از ظاهر است چنانچه
از بعضی از ایشان مشاهده شده و میشود
در اخبار و احادیث ایشان بحسب افهام معلوم است
در تفسیر امام عصر صلی الله علیه و آله و سلم فرموده است
از آن حضرت شده و میشود بسیار از این شدتها نیز خواهد
آمد که خواهد دید خود را میفرمود سازد و بجمع کند و شاید
در زمان خود خواهند نیز اگر مقتضایش شود خودش
نیز به بیند و بشود و خوشحال گردد چنانچه کرامات و
معجزات ایشان در خود بناء و صفات ایشان و زیارات
و تسلل ایشان اشکار است که چه نلبد شما خدا بی شما

و تمام آنها و کلامها را حفظ و عمل بر آن و قطع نمایی
وضع نمودن زیارات با اسم هدایت و شهادت کردن ساجد
و مؤمنین کوشیدند و هر چه خواستند مؤمنان را
بنیان سازند و ذکر خدا را بخوانند و اشیا خدا را از
خاطرهای پر کنند در هر نقره و بخلاف آنچه اراده آنها
شده بود معجزات نفع شدند و خداوند در میان خود
ان مخالفین که در توفیق عالم را گرفته امر و عیب
مبایست حقیقت هم شباهتین در کمال شدت غضب
خدا با تمام شدن حجتها از خدا بر آنها در جمع بلیس
و اگر آمده شده بوده اند و صفات طهارت ایشان را
بکود چشماهای هم مخالفین پیش و بعد و در نشید
داشت و مؤمنین روز بروز زیاد شدند و شوق پیدا
خداوند در قلوب مؤمنین با آن شده تقیه و حفظ
عظیم که از اموال و جاهها گذشتند تا از اصرار و ازین

بعلیه و منجارت فخر الغالبین را مغلوب نمود و نسل ^{کرام}
بیا چنانچه محمد الله علیه و آله می شوند و در سم ان غالفین را
ذات ابقی و نسل هلاک فرمود و از خرابه کوفه اول قیام
کشته می ندیم که از بلدان عظام دنیا بوده اند اما
از آنها نماند حال منافقین اهل آنها و بسیار مثل آنها
حکوم است و تفرقه داری علی الاتصال و سنان اهل
بیت نبوت و رسالت و عصمت و طهارت صلی الله علیه
است در تمام عالم با مضار و مخارج بسیار در ^{خدا}
خودشان با اهل البیت صلی الله علیه و آله و شمشیر اهل
البیت است که دست این وان داده شده و می شود
و در جانب علی غالفین همیشه افتاده و می افتد چه کرد
ان غالفین که بیا بیا بند شمشیر گشته شده و می شود
و هم چنین تا آخر و حضرت صاحب علی الله فرجه و بعد
خدا داد تا خیر و با اعلی الاشیاء خلاصه کلام محمد الله

الخطیر

العلیم الفاعل المقتدر پیغمبر و صلی الله علیه و آله و کما
او و اوصیاء الهی او و صلی الله علیه و آله چنان واضح ^{گشت}
که دیگر کسی بر او حاجت شاهد و یقین از کتب سالقه ^{لحظه}
نماید است و احواله ایشان صلی الله علیه و آله تمام از معلوم
هر کس شده و ان مبین است پس از این است که باید که
سایه و معانی کما ان و دنیا و دسل ما خیر و اوصیاء
لها و باخبار ایشان دانست که توحید و قرآن و سیرت
و عبادتها از ایشان صلی الله علیه و آله در تمام عالم مطبوع
شد چنانچه اجداد را بر ساله شرح نموده پس ^{طلب}
کنند را در غایت حق و در میان مردم باشند و
بیند و تفقه و فدا اند و قصیر خودشان است که خودشان با
کود و کمال کرده است و از ان مردم خواهد بود که هم
بکم باشند و از ان است که دلام ناب و لا یفهمون و
دلام احب و لا یسرون و لا یعلمون و لا یفهمون و لا یفهمون

عالم است

مانت که من کان فی هذه الامی مونی الاخری اعی و صل
سبیل السلام **فصل سیم** و اما از جمله معارف
بغایت اماره و آثار خدائی در خلق که بغير از معصومین
بهر یک بر مفسدانى ان خلق مگر چند نفر را اولوا الامر
و در سالفین و مقام عصر خودشان فرستاد و هم چنین
او صباء ایشان مثل خودشان همچنان بقیه تحقیق از فهم
در مقام امت هر یک از لغیر عقل و مراتب فهم و خبر و قدرت
و وقت شریک بوده و در فریادان بغير تمام را جمع کرد و اما ضمه
با ضمه و ادانوا فصر تمام را بکمال برساند و احاطه بر تمام
فرای تمام آن داشته امیر باشد حال ملقب باشد که بغير
ما را فرستاد اخری از دلیل اولیة الامر در پیغمبری چنانچه
می بینم هر آنکه ساخته میشود اولیای کاران گذاشته می
شود و هم چنین صندوق بخارت که جنس بر کنند اول
گذاشته و صندوق را در خالی کردن آخر بردارند هم

چنین شخص را که در آخر خاک میشود خاک شدن او در لغز
و بل بودن اول او ان خاک باشد و هم چنین امثال این
چند مثل بسیار و آنست که آنها مشهوره مردم و در از همان
عامه مردم اقرب بفهم است نمونه بیان کردیده و نزد
بصیر در ضوابط کلیه نظامیه ان عالم که رسیده شود هم
همین طور با نظام دیده خواهد شد پس باید که عقیده ضابطه
بر عقیده که معلوم شد بغير ما قبل از همه بوده و بعد از همه
اولی الامر است همین نیز دلیل اولیة خلفت او است و احصای
صلی الله علیه که علنی غائی اند و اصل اند و خلق با تمام
بجهت ایشان خلق شده و لازمه اولیة خلفت و حجت
ایشانست در دنیا که بوده اند و خلق خلق شدند
باشند تا خلق تمام شوند که فتح و ختم ایشان شده
باشد و در مرقان نالیه امت نگویند را لم و مثل
مواخ سورها تا آخر که بحروف مقطعه نوشته شود بعد

از حذف مکرر آن حرف چهار حرف ماند صراط علی حق
 منسکه خوانده کرد و تکلیف هفتصد و هشت و هشتاد
 بود معلوم است از اول اول بر حسب تکیه بر حالکی است
 و از این مطلب واضح شد که چهارده نفر معصومین پیشوایان
 ما حاصلی الله علیهم از اول ایجاد مجبور تمام گردیده اند
 و هر قدر از سالین آمده از جانب ایشان بود چنانچه
 صلوات بر این قرآن ضعیف صاحب عصر از جانب ایشان شد
 و هویدا گردید با اینکه بر تمام خلق فرستاده شد و خلاص
 تمام عقول تمام خبر تمام قدرت تمام قوت و تمام عالم
 و هم چنین هر چه گفته شود صفات عظمت الهیة خداوند ^{تعالی}
 و از ایشانست مثل اقطاب که بر تمام عالم بنا بدینچه در
 عالم است از نور و از خبر گفته شده و گفته شده با تمام
 تابش ایشانست که بر تمام خلق تابیده که تمام نورها
 استخوانها و پیکرها و چشمها و دهانها و لایحی است از نور

اسماء

اشراق شده بجهت ایشان بر تمام عالم حاصل اند چنانچه
 که ظلماتی است و برخلاف نور است چون او را در اشراقی آورد
 ایشان بر همانند طلبین یا کاتبان از اشراق شده انوار
 ایشان کرده و روشنائی ظاهر شود و هم چنین تمام هر
 و اشیا معلوم و مفصلیه را با تمام جهان بفهم و اندک
 حیات و زندگی و قوه و قدرت که آنچه خبر است هر رجا
 و متصل بلا فصل از خداوند با ایشان و تا با الله خداوند
 از برای ایشان بر تمام خلق است چنانچه هر یک از مشر
 بندگان خانه خود است و صاحب مالک آنخانه است
 بنشیند و او نصیب اوصلی الله علیهم بندگان تمام عالم
 حقیقه خانه امکانتند و صاحب و مالک تمام عوالمند
 بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله رب العالمین بسم الله الرحمن
 الرحیم بنارک الذی نزل القرآن علی عبده لیکون
 للعالمین نذیرا پس خوانده کو چنانکه هر یک از مردم که

مخصوصه که کوبد بنا سفلیتین لم اتحاد فلا ناخبله معلوم است
و کافرین محاربین و جاحلین و مغاندین و ملحدین و کور و
از میان برون و منخ بصودف الضلال خودشان عقوبت شدگان
در جهنم و سختترین عذاب اندازد لازمه خودشان خواهند بود
و مطلق غلبه این در جهنم منخ باشند چه در خوب و بد کرم
ایریشم در وقت خود بر آن نوبت و خود پروانه بعد از که از میله
تنبه خود را بده معلوم کنند منخ ایشان بیان نموده این آقا
است و در دنیا شهادت و دلالت و اختصار محبت است بخدا از برای
ایمان آوردن کمال عباد و ایمان مرکز تمام طاعت و خضوع و خشوع
و عبادات معلوم شود و اهل ایمان از اهل کفر تمسک و گردند
و شوقندگان بعلیه که می آیند از هر ذره فریاد در شنیدن با قوال
و افعال خودشان خودشان از معلوم سازند ظاهر طریق را که
اختیار کنند آنچه در نظر خبر داده شده است بیهوده
که کلیه معلوم همتا بیکه مظلوم در دنیا راه خدا بر اندازد

که مظلوم

که مظلوم شد و بشود بهمان اندازد غالب است ابد الابدین و
ظالم مطلقا براه شیطان است بهمان اندازد که ظالم شد و بشود
بهمان اندازد مظلوم است ابد الابدین که از برای مظلوم با
صبر و در راه خدا الهی است و در دنیا است و در آخرت
ظالم با اندازد ظالم او در جمع ابلهین جهنم و عذاب است
مخلد که کویا خود با الله پس از سپاه شدن و عجز شد
نمای فلان بانداد و محبت با وضوح نمای خود و فساد نما
مرتب این که ظالم را بر کرده بوده اند هر که هر قدر از آنها
مقاومتی که بود اختیار خودش داشته و دارد و در شد
غضب خدا و کذا کرده شده و شود بمقادیر اما عملی
لایم لبر داد و انما معجلا این قدر از او بشود ظاهر را
با کوه های عمر اندازد نه انی خودش برین عذاب است
خودش برسد در کشت شاید مناسب ذکر آن در اینجا
شده که فرموده و لکن فست فلو بهم و ذین لایم الشیطان

ما کافا

بجهان بسیار از جمله ضامن قبل الحیا بود و اینچنین استند با کمال
 ندق ظاهر و دیده شده هر مردم و اعیان لجنات بسیار
 و آنها مغرض آنها شده خاصه هر مود و محبت خلق باشد
 که بگویند دعوت کننده حق را از برای هدایت خودمان
 خواستیم و باری او میگردیم قبول نکرد و بنام او گفته
 آنها را بدینا و لغزین بشود و بدینان خودشان آنها را دفع
 محبت آنها شود و بدینا در فعل خودشان حاشام خوا
 که جواب آنها چه شود مگر ما نفس اجابت فرماید و
 بالاخر اتمام حاشا کردن آنها را در دنیا و آخرت باطل
 نماید و گفت آنها و پیشینان در هر طریقه آنها هر را معلو
 شود تا محبت از خدا با تمام آن بر آنها رسیده و مؤمنین
 بسیار آمده باشند از این تفصیل معلوم است نقص اسرار
 بسیار برادر حق عبادت نمایند و شهادت با افتضاء و ست
 و اصل وقت است با صوفی شود و فلیت حسن اختیار مردم

کران

کوان جمله ایشان بشود و بشعوب خدا از برای دفع دفع
 خود و این معلوم است و اینها را با تفصیل واضح کرد
 بحسب نظیر و اختیار مردم و شد ایشان شباهتین و در
 الجس و علت و سزا است کرده اینها و افعال او هر
 عالم واضح است پس سبب صبر از برای این مقام میشود و شهادت
 تمام و اعتبار از جمله از جمله این بوده است چون می بینند
 در اصل با کفران مؤمنین و اگر اگر کافر این با این وصف
 بکشند مؤمنین در اصل با کفر معدوم شوند و خدا
 حال ملتفت باشد باجهت فساد هر یک ایشان را که دانسته
 چه کنند بجهت خاطر آن مؤمنین که در هر باب کافر نبیند
 با خود وصف شرح از برای تنهای هر یک خودشان و در
 خواست آنچه دین روی دهد که واضح است غضب خدا باشد
 جاحلین بر دین را بعد از آن نمیدانند و آنها حق را نرو
 گرفته باز و بدادگاهان و کفار و در افعال خودشان

کرده

بدیده نام معاد شود و در جهان و گذاردنک معنوم است اینکه
اشباه برافضله اجراء خود گذارده کرده مگر از سحر و معان
با اینوصفا جبر مردم عالم چاره خود دفاع و تحمل و صبر
و فرایط خود حق و دیگر چه باشد پس این سببها حضرت
جبرئیل علیه السلام صبر کرده اودا استقامت مردم شهید
زنده شده با آن ندرت زنده شدن خودش باز در دعوت
خودش صبر کرده شهید گردیده چندی در نصرت چنان شده
و این سبب حضرت زکریا و حضرت عیسی علیه السلام صبر
نموده و این تفصیلا شریف شد و خداوند تعالی را
استخاضی رسانیدند اسکا فرین را در مکانات و بیانی
و بناست تقابل آن اشخاص با مؤمنین اصلا نیز غیر شده
که از حضرت علی معلوم شد و نیز از حضرت مصطفی شده
بوده اند شاید بود گفتی در ضربت چنانکه شاکه و زنا
بقامت کو با بقاء و انشا بدهم ان شاء الله در آخرت خلق با

گفتار آسمان و نجات شده ها و اصلا با صلی مؤمنین کو با در
و شایعها از آنها در لغت و لغت طلبت پر شدن خودش
ناجایهای ظالمه در هشت پر شوند و هم چنین چه در
از سبب این قبلا به بلاها از شقای نفوس شر به قوم خود
گردیده و هم چنین پیغمبر ما و ال او صلی الله علیه و آله
که تمام محراب از او بوده اند در مقابل همه بلا پاک از
مردم استقامت با ایشان رسید نا حضرت جنت صاحب
مالک عصر و زمان حاضر غایت امام اهل سماوات و
ارضین پادشاه ملک و ملکوت صلی الله علیه و آله
ابا در عجل الله فرجه و از علو مرتبه و مکنونات قدر
هر یک ایشان صلی الله علیه و آله همواره تمام انبیاء و
داو صبا قبل و ملائکه سموات و ارضین خاصه
در شد و لغت شمانی هر یک ایشان صلی الله علیه و آله
در مطالعت مابین زمین و آسمان متصل پر کرده

حاضرند تا آنچه بفرمایند بشنود و بپنداشد تا مقام خداوند را
 از کافران بعد از ابطال باسحقاف کافران در دنیا و
 رحمت هر يك ایشان صلی الله علیه و آله و سلم و رحمت
 عطا خداوند را هر يك از ایشان صلی الله علیه و آله
 دنیا و آخرت و بنام دوستان ایشان صلی الله علیه و آله
 و ایشان صلی الله علیه و آله از آن صفت رحیمیت
 خداوندی که در آن صلی الله علیه و آله با مؤمنین
 هستند و دیدن ایشان صلی الله علیه و آله از خدا
 بیرون مؤمنین اینها احاطه و صلا بر او خلاصه
 همه را و آنچه گذشته از مؤمنین با تمام اشخاص
 هر يك ایشان صلی الله علیه و آله و انشراح ذهن در این
 مراتب معلوم چنانچه بالفعل تبعه و محبین و تابعین
 و مؤمنین از صبر ائمه ماها صلی الله علیه و آله و سلم
 عبد الله در مقام غالمند و در زایدند و در هر آن

از روز و شب چه مدتها از چند نفر یکی بزیارت
 دعوات مطهره ایشان صلی الله علیه و آله و سلم مشرف انداز
 مال جهان گذاشته اند که دعوات مبارکه ایشان
 صلی الله علیه و آله از نو مسلم و بنی و طوائف و عساکر
 و زیارات باز دعوات جامعها چه در بلاد اتصال میشوند
 و چه بیرون میروند و چه در استحقاق بغير از ایشان صلی
 الله علیه و آله تر خداوند را برای دنیا و آخرت خودشان
 کسب میکنند و چه بوجه ندانند میگردند تمام عزت خلق
 شده با تمام ایشان صلی الله علیه و آله و سلم و الله و رسول
 و المؤمنین ایشان میباشد صلی الله علیه و آله و سلم در دنیا
 و آخرت ابد الابدین خداوند اهل ایمان با ایشان
 صلی الله علیه و آله و سلم را و یاد و ذکر و حوائج دنیا و آخرت
 همه را بحق ایشان صلی الله علیه و آله و سلم سر بجا آورده که همه
 بهمناد او و ماعده ها همه را بهین طوع و رغبت در زمان

خودشان صلی الله علیه و آله میباید بپند نابد و فیاض و
اعبد فیاض الی ما شاء الله که خداوند در اول پیغمبر
و ادبیار ایما خودش سبحانه که ایشان باشند
صلی الله علیه و آله فرستاد و بعد خود استخوان خوش را بناد
جل و علا که ایشانند صلی الله علیه و آله خام فرار داد
و ادبی بر حمت فرستاد **فصل چهارم** از شریک
و ایشان صلی الله علیه و آله هیاکل و حید و ارکان
موجد و شریک لا اله الا الله اند و لا اله الا الله
ملفوظی چهارده خوفت بعد از انوار مستغنیه من
الله مضبیه بر تمام عوالم اسماء و روز مینها بل و
اند و رایت و نور فرموده شده اند حضرت رسول
و لا طینین طاهرین معصومین او صلی الله علیه و آله
طلا لا اله الا الله مکتوبی و وارده خوف است مدار
عالم بد و ارده نفر او صبا صلی الله علیه و آله در مرقفا

عنه

غیر از انباء تمام که مخصوص است با ایشان صلی الله علیه و آله
صلی الله علیه و آله هر یک تواند و معنا فرموده در شرف حضرت
بالتمام و بعد از این اختلاف و اختلاف و از انی ادا
تمکن ایشان صلی الله علیه و آله شرف و غریب و فوق و تحت
تمام عالم در منصب حق خداوندی خداوندی خداوند جل
و علا در تمام جنات از ساعت گرفته تا زمان هر یک ایشان
صلی الله علیه و آله از انجاد و حدت جنة مد و عالم انجم تمام
سراسر و ختم بیا حین معلوم است و شدت عالم و کون
هر یک ایشان صلی الله علیه و آله بر حسب اقتضاء با اعلان و
صحتی از برای خداوند بکون الدین کماله الله سبحانه و
است اول و کای ماها علی امیر المؤمنین صلی الله علیه و آله
در نفیست برستی و لا لقب بر خدا و بر کانه برستی در درگاه
حضرت رسول صلی الله علیه و آله و اله بوجود مبارکش گویند
ان برای خدا که واضح است خلق در ترکیب احباج

و غیره

و فقرند بالذات خاکی اند انصافست خودشان بالتمام و کمال
 هر خلق انسانست که فقیر و محتاج بدست یار چشم و گوش
 و سایر اعضا و جوارح و مصلقات همه و همه را احتیاج دارد
 و عده بسیارند که حرکت و سکون و حلول و مکان
 و هم چنین الی ما شاء الله و هم خلق ناالفرج را دارند اند
 در ترکیب خودشان و ضمیر الهی معلوم کنند اند و خوب
 ترکیب کنند و او نیز بر او که مقرر علی الاطلاق یعنی بالذات
 حکم عزیز علم و قدرت تمام میشود و بدست او خود توان
 انداختن و خدعه نمودار است بالذات محبت موم که خود شناسند
 مخلوق خود را و شریکانشان و جبریان و مبتدیان و غیر از همه ایشانست
 و همه ای که شریک اند خالق مقرر از تمام شایان و تمام صفات
 آنچه در تمام عوالم تمام ممکن است شبیه به همه چیزند و در که
 معلوم است انواع و اقسام و جناس و متمایزات و الفاظ
 و معانی و مقولات و معقولات و موهومات و هم

چنین الی غیر از همه و در تمام مخلوق و در عالم امکان
 او و در تمام عوالم امکانیه و آنچه در تمام و آنچه از برای
 تمام است بالتمام و آنچه فقیر محتاج ضعیف ممکن بالذات اند
 کمال اند و خوب یعنی او را و بالتمام از او بالذات سبحانه و تعالی
 چنانچه بود و هیچ خبر نبود و او غنی بود بر علم و واجب بالذات
 معلوم است اینکه منزله از تمام شایان و از تمام صفات
 که تمام مخلوقات او را دارند کرده و هیچ وجه نمیشود که خود
 خودش را بالذات شناسد و پس و شناسی خودش نیست
 خودش است ساعت ساز را باید ساعت ساز دیگر
 خودش بقدریکه تواند در این شایان شناسد ساعت ساخته
 شده از ساز و خودش چه میفهمد که هیچ وجه با هم دیگران
 هیچ جهت شباهتی ندارند و هم چنین هم سازند و
 و ساخته شده و باید خدا را از برای انصاف میگویم
 خدای بیکوی شبیه خودش را و شناسد مخلوق را غیر

که خود را در خودش را نداند چه است چه نواند از خویش بپند
 تاجیه القیاب الله بخواید تجاوز از حد خودش تفهیدن کند
 و این است یاد بدن این همه آیات روز رتب عمل خودش
 فقر خطبت اینکه بداند که اگر دو خدا فرض شود هنوز بداند
 و تسلسل بنامه پس است اینکه هر یک را احتیاج باشد از
 و حکم مبارک در در احتیاج بجد افتاد به بسیار نقایص لازم
 و در هر دو لازم میباشد خدای دیگری غنی بپندی بالذات
 اندام و حد و لهر بوده باشد که هر دو مخلوق او میشوند
 و جهت ضایع اسماها مخصوصا غایب بر زمینهاست یکمانه
 واضح است واجب الوجود خالق همه باینست و او سبحانه
 متما از تمام مخلوق است و غیر تمام مخلوق است محبط بقو
 است بالذات بجهت برینا و کلیها بالتمام و برخلاف مخلوق
 است و مخلوق غیر او پندد برخلاف او میشود عقل
 ماها محمد علی و الهما صلی الله علیه و آله اندامه معصومین

ماها که از جانب او پندد و از جانب او پندد و اینست
 بپندی که از خودشان با ما صلی الله علیه و آله است
 ماها دار سیدن باین بجهت هر یک نیست ایمان ماها
 بپانست و بپانست ماها بجهت قبول ماها از او خواهد بود
 و پس و لا غیر و هم چنین بپانست و او جل و علا باینست و
 و فکر باینست و نام و نام محمد و در نقایص بسیار لازم
 باینست خدا باینست و باینست و باینست و باینست و باینست
 نیست و غنی بالذات یعنی خود غنی او خودش است بپند
 چنانچه جوده علم نددت سم بر عزت حکمت و امتثال بپانست
 که ضد از انشوان باو نیست و اد که کفر میشود و هر یک است
 عین نیست و خودش است و هر چه را که بتوان ضد از
 نیست باو و او مثل خود است و ضد آن خود است و این
 که من و هم چنین بسیار اما صفات افعال خودش است
 بالتمام مخلوق خودش نیستند حال که معلوم بالوجود

افکار خود را در صفات الهی خود

این باین معنی که گفته شد پس هیچکس هیچ وجه نیست که او را
 بالذات بشناسد و خودش خودش را در حد لا شریک نیست
 و نه اینکه خودش شناسا بر او شده باشد باز در می شود
 که خودش باشد و شناسائی باشد شریک نیست پس خود شناسا
 خودش خودش همانست که خودش است بی حدودی عز و
 ضد بی بند سجاوند و ضللی الله اکیمل من ان یوصف
 غیب القیوم به بافعال خودش موجب وجود خودش ظاهر است
 که در حق می کند و می بیند باران نازل می کند بارها می بارند
 و در حق می بیند در عین که ما سر ما و در عین سر ما
 که در این روز و شب در یک ساعت و در یک آن
 می کند و بار و نازل باران و پایش روز و شب می بیند
 می بیند و در روز می بارد و در شب می بارد و در روز می بارد
 خود شناسا و ما هر چه می خاند و می بارد و می بارد و
 که ما هر چه می بارد و می بارد و می بارد و می بارد

خبر

و همچنین تا آخره است این که آمده و می بیند است اما
 و زمینها این عظمت و سنگینی و کبر هیچ وجه نیست و از
 هر چه ان بلا شتی محض صفت است مطلق نگاه داشته است
 و هم چنین الی ما شاء الله بسیار است و در هر حال و کذا
 که هست و بی جهت نخواهد بود که در مصنوعات او تفکر از صفا
 بصیرت شود و اینها خواهد فهمید و توحید او متصل با صفا
 ذکر او سجاوند در قول از معدن نبوت و چهارده عصمت
 ولایت انوار عظمت صلی الله علیه و آله است و بشارت است
 که معنی امام یحیی و پسر او امام محمد سر خود نباشند از توحید
 تا آخر غلبه دهد این طوری که نزد او است قبول و شناسا
 باشند و تفکر در خود سجاوند کفر و هلاکت است و در حق
 چیز مباشرت و معالجه نبات الله سر خود نفی که می بارد
 و معالجه نبات از افعال مخلوق است و او مترا از این
 در مخلوق است بل او است ناظر لا ادر و الشیء ضال

آخره

تا به استقامت بایجاد استقامت کلام و ادب این اثر او را
 و به بیکار با اینکه ایمان محمد خاتم النبیین و علی امیر المؤمنین
 و آل معصومین سرور اصلی الله علیه و به پروردگار
 ایشان پروردگار عللین است و ادم و بر مناجات ایشان
 نسبت و بمولات و بمنابع بالشان و توان ائمه
 من خلفا حق نجیب پروردگار و بر اوست از دشمنان
 ایشان همیشه گفته من است لا اله الا الله پس خوب است
 انسان ملنگ و اهل امکان تا به نتیجه تمام آن در دنیا
 و صفات خود بشود و عجز و فقر و احتیاج و معل بودن خود
 از برای حوادث به بیند خدا و منزله از تمام آن بلا
 بداند و دوباره ملنگ شود بشود که حقیقت دین
 و صفات خودش را با این ترکیب بداند و خود را هیچ چه
 بکنه نشناسد ذات خود روح و عقل و ذات خود را
 دشوار امثال آنها را در خودش بدیده ظاهر تر بشود

و آنچه خودش در اعتقادش آنها را چنین ثابت میفهمد
 کسی بیند باید ایمان و اعتقادش همچنان در خدا شد
 ثابت باشد پس بفهمد که خداوند منزله از همه آنها خالق
 همه چیز را شبیه با وجوب شریقه البسدر و بنا و لغت به
 همجمله بالذات دیده نشود و شلخته نگردد و هم چنین
 اینقدر خود نفکر کند تا خود را از نفقت بیرون بیاورد
 و باندازه که تواند در تحصیل علم و معرفت و جای آورد
 طاعت و عبادت با عرفان و کونهای خودش در هر حال بگوید
 و سرورای او سبحانه را در عبادت و طاعت خلق از برای
 امتیاز خودشان از همه دیگر فکر این اثر ظاهر چنان رسد
 چنانچه واضح است اگر کسی از مردم ولاد تجلی بشود و نحو
 احوال پرسی از او نفی کرد و در دیگر اضافه بوضع الله
 شود و هم چنین بالا را با فضیلت او و مشابعت تا برسد
 باینکه بعضی را باید در بیخانه او رفتن و در رکاب

و یکی یکی بر روی زمین و فضاهاست جای آید
 و اما اگر بخواهیم بخوانیم خود را در خود مقصود انسان است که
 خضوع و خشوع با اندام ایشان طرف مقابل است از این
 بفهمد شان خداوند را که حکم خواهد بود و بی حد و قیود
 و خشوع با التواضع و عبادت سر و ارادت پیش هر بنده است
 انما امر بعبادته و سر و ارادی خداست در هر قدر از
 عبادت و طاعت فوق العادة ما عبادناک حق عبادناک
 چنانچه حد و کجی خود بنده و بی جدی شان و عظمی
 و بزرگی و کبرای خداوند سبحانه که هر بنده باید عبادت
 در مقصود خود را با خلوص و تامل و فروتنی و ضلالت
 خودش از روی ظان حقیقت در مقابل حق احدی
 ادبی قلبا و لسانا باریکان و جان خودش و او را
 و غیره از این هدایات انانی و نفسی بکشد و اعتقاد خود را
 نهاده و اسیر قیاد از جمله انفس و خودش است و مذکور

شد بداند است که خود را در فضاهاست و بی حد و قیود
 اندازان خوب و بد که بکنند هر چه بداند او کرد و بداند
 باشد و از آنکه محدود و فکند شده با او بداند بیکریدی
 توان گفت در هر حال اندام است و از آنکه فریب پذیر شده
 داخل و خارج و مواضع و بیابان حاصل کرده بطوری است که
 گفت در هیچ جا آن خود یافت و بد نیست با اینکه مخلوق و بی
 فکند و در هر حال خود را در هر حال حقیقت از اندام حجاب
 و ظاهر و ظاهر و باطن دارد و او را شبیه بسیار است و هو
 چنین از باب است خود که در خودش است با آن نبوده و
 بمقابل مقصود خود را بیاورد و هیچ نباشد معلوم و با
 آنکه ساعت ساز ساعت نمیشود و او طاق ساخته است
 و با اینکه در هر چه چنین پس این صفت واضح هر کس
 که خداوند علی اعلی شبیه ندارد و بکفر و جلی و جلی
 نیست و طاق این خلق کرده است و محط قبول بالذات پیدا
 که خود

که پیش از آنکه در لا اله الا هو الغنی عن الخلق ما عدا ابرهه
 معرفت راه دیگر نیست و از غیر معرفت خود مان بخود ما
 ما را کافی است و چنانکه می بینیم ما را در مثل ماهاست
 باینکه ما را صلی الله علیه و آله و سلم باین وجه منصب امامت ایشان
 از خداوند جلالت قدس ایشان و لطف بر ماها که او سبحان
 بگوید که از ایشان و بسبب ایشان صلی الله علیه و آله و سلم است
 بالبع و خالق لا فرقی است در مبادی خود ذات او عین بوده
 قدس علم سمع بصیر حکمت و جلال علی و اهل بیت
 باشد ظالم و مخایب و ظاهر و باطن نزد او هیچ چیزی را
 نباشد و او همان که قبل از اشیا بوده حال با این اشیا
 هاست که بود و نیست و با شدائی که شد فاطر السموات
 و الارض که او است و حد لا شرک له جل و علا الله کبر
 لا اله الا الله الله اکبر برزگتر است از این که در
 کرده شود و او سبحانه علوم است از تمام اشیا سموات

و ازین و غیر این را مبدیجات ذات و صفات مخلوق
 در مقام امامان که او است ند بر محیط بیوم عظیم غنی
 بالذات است خالق تمام آن سبحانست غیر تمام آن که منزله
 از تمام کم و کثیف تمام آنست که در وجوب تتر به وجوب
 سبحانست و وجوب لطف در فرستادن سقراط منصوص
 بنصب خودش از انبیاء و مرسلین و او ضیاء دارند هاء
 خواستنی او و توحید او صلی الله علیه و آله و سلم لعین و بر خلق
 است منابعت فرستاده او است و خلیفه منصوص و
 منصوب او است امام بنصب خداوند سبحان در خلق
 باخصاص و انحصار چنان توحید خدا را برپا داشتند
 تا جعفر بن امام جعفر صادق صلی الله علیه و آله و سلم که درین وقت
 حق بوجود مبارکش تا این خود را از آن پرده چهل ظلمات
 مخالفین در شال شد و آورد و دعوی بر دایه در عالم داشت
 که درین حق در هر زمانی باعتبار مردم در اتصال اعتبار

نفعی خودشان که لازمه روح و حفظ عالم و شرع
 و تربیت و توفیق بوده و آنچه افتاد و امتحان و فتنه
 کونت اولد در زمان حضرت رسول صلی الله علیه و الله که
 معلوم است و بعد انبساط و خوابیدن فتنه و خفتاء
 امتحان کاذبین و صادقین مردم در خودشان
 رسول صلی الله علیه و الله خلقت او صبا خود را از اهل
 بیت و عتره خود بک نام بردند نام اثنی عشر را
 و با حال آنکه فرمایش است اولنا محمد و اولنا محمد و اولنا
 محمد و کما صلی الله علیه و الله و شهادت او صبا خود را
 با تمام بیان داشتند بتفصیل و با حال آنکه فرمایش است
 ما ائمة الاصفیاء و هم و اولنا محمد و اولنا محمد و اولنا
 باشد و محل ذب نام ایشان صلی الله علیه و الله نام
 باب بتفصیل فرمودند از جمله امام ششم علیه الصلوة
 للسلام و از خراسان بن تفصیل و تشریف از محل

بن جعفر بن موسی و حضرت من با من الجنة و هم چنین
 اصحاب بار و استیلا و تحمل زینت از جمله مثل اینکه
 فخر و حقیقت و حبيب بن مظاهر و سلمان و ابان و عمار و
 امثال ایشان بسیار سلام الله علیهم که شنیده بوده اند
 عبد الله بن باخودشان چه مثنوی و افتراقی است رابر
 هفتاد و سه نفر بک فرقه تاجیه و باقی همه مالک فرمودند
 و غنیمت و طهور و عیال امام دوازدهم حضرت محمد
 صلی الله علیه و الله و عجل الله فرجه را با امر الله و انتقام او
 از ظالمین و بک شدن روی زمین بوجوه صاب و اولاد
 تمام فتنه و مضدین و پر شدن عدل و قسط و نزول
 و عجل الله ظهور ظاهر شدن بر کائنات و کینه و معاد
 بوجود الطیر و در عالمین و هم چنین فرمودند علماء
 کاتبیاء بنی اسرائیل و در این فرمایش و جوی نظر این
 میاید از جمله آن با عجل الله اصل فرمایش افضل مراد

واضح است خلفاء معصومین از آل و عترت و صلی الله علیه و آله
 شاهان تمام اینها در سلطنت تمام ملوک و اولو العلم اند
 مخزن و منبع تمام علوم نابیده در تمام عوالم اند و در ذیل
 اولو العز می باشد پیغمبر خاتم صلی الله علیه و آله اند و با
 ذریع تمام علماء تابعین اشی عشره در غیبت گری از مردم
 و باعتبار حکم با خضاع از ایشان عارفان بطریق ما
 باشند و در مشی حضرت رسول صلی الله علیه و آله و ائمه
 هدیه عالمین عجل الله فرام و مستحب و مکروه و احکام
 حدود امرین و ناهین عالمین معینین و محض بقید
 محض در آنچه با ایشان افاضل صلی الله علیه و آله و سلم
 است باشد و باعتبار عمومی بنای چنانچه تمام اینها
 در طریق فقه و فقه ما جیه از این امت از جانب ایشان صلی الله
 علیه و آله و سلم و فرموده شریعی معتقدند از جانب ایشان
 بوده اند و در بیان تطبیق اضافات در امت باشند اند

واقف

اینها در حق ایشان است و در حق دیگران نیست

واضح است است باشد با اینها که امتها از این امت
 و ائمه و امام شایسته و محسوب شود اختیار مردم که خودشان را
 برسانند و بخواهند که از اینها در غیبت با ایشان
 که خودشان را بگویند و معلوم کنند تا روز قیامت معلوم
 چون مطلق کفر و انحراف کفریه و خصوصاً انتم
فصل محمد در خصوص اهل بیت و در انطباق
 چنانست چنانچه می نماید آنکه اهل بیت قبل از حق
 آدم علیه السلام شاید بخوبی و در هر سال عبادت
 خدا را کرده بودند و فی کبر و اختیار خودشان نیکو از سجده
 آدم علیه السلام کردند که درجه و از اهل جبهه شدند
 عبادت کرده خودشان را در بنای خود عبادت خودشان
 ناموم و معیون خواست و غیر آنکه در حسنات قرار داد
 شده است بد داده باشد و است هر سال الی یوم
 الوقت للعلوم چنانچه با او فرموده شده که با ایشان
 کلمات اهل بیت و از احزان اول دولت استقراری

طاهر

طاهر باطنی ال محمد صلی الله علیه و آله و سلم
 مشاهیر سال که خود بدان ختم و بنایت نادر و بسیار
 بان مضل که فرموده که در پیوسته بود و استفاده این
 اتم از انوار انان بشی حد فخر سال بقیه عمر و بنا
 ان حضرت آدم علیه السلام ناخن عالم نوکنت علی الله منجم
 بگویم شاید نظر مبارک خود سیموات و اراضین حضرت
 امیر المؤمنین صلی الله علیه و آله در صبر خود شایان
 نتواند خود حق این کلمه کتاب خدایم که فرمود با بلیس
 لعین فانی من الخطرین الی یوم الوقت معلوم که ابلیس لعین
 اولی الامر من بعد منی و پویشید در صحت خود او را کشید
 و مردم هر یکی لباس یکی از شیاطین اولاد ابلیس در آید
 مدعی ابلیس و منتدیان را با فقه بدین خودشان
 جدا نمائند که شدت کلمه این یکی مدبر پویشید و هم
 چنین ستمی و چهار میراث نادان بنی ابلیس که رسید خود

در او حکم کرد ایندکه ابلیس لعین عین ذلت خود را در دست
 زید لعین جهم مکشوف نماید و در هر یک مثل او
 صلی الله علیه و آله و سلم ^{ناغیت} چنان کبرای حضرت صاحب عجل الله فرجه
 که بسبب کبرای غیبت آنحضرت صلی الله علیه و آله ابلیس لعین
 ننگ کرد بد با شیاطین اولاد خودش و روانه وادریان
 این وان تقدار پیشینان اولاد ناچهور حضرت
 صاحب عجل الله فرجه بواسطه هدایت جاعنی از خوب
 خدا مطهر و در معبود گردد و باشد نازمانیکه حضرت
 رسالت بنای صلی الله و اله اناسا بر اوری ناز شود
 باورید ستار گش در وقتیکه ابلیس لعین باخو
 همه کافران و باختر امیر المؤمنین و انبیاء و مرسلین
 و اوصیاء رضین صلی الله علیه و آله کنار قرار میفانند
 مشغول میان دو شانه ابلیس لعین بنند خود ابلیس
 و خودش هلاک شوند و اول ایشان در سال رحبت

هر چنان سوره کرده اند که یکی از اسماء اربعین باشد بنحوی
 و شریف از یاد بی و نظیر کفر هشتاد سال بوده که بنی امیه
 اصلی شیخ و علونه در فضیلت خودشان جریدند
 و از این طرف بر حسب ابتداء و انتهای فشرموده بصفا مائیل
 هر قدر از کافرها ریشه بوده اند اولیای ناب و با اجداد
 از بنی العباس این صفات و هر قدر شده و بشوند از صفات
 هر دو طرف تمام این ائمه نوعی خواهند بود من کشته بقوه
 و من هم خروبه منقده این در غلبت من احرین منقلب
 بصبر و نیت لعنت خدا بر همه اصلی و نوعی شایسته مدام
 باشد چون ابله ششم و زود رسد و بدین پای خود رسد
 انما اکلند خداوند و دوزخ و جهنم را از او و تابعین او
 نماید و هر که هر سال که بموت هر چه باید از روی
 بینه باشد خداوند اینک است بپشت خدا سال مقرر باشد
 بر لطف خدا بوده است چنانچه هر و اخیر داد و دین خود

در میان مردم چنانچه واضح کرده گذاشتند بر سقر خدا
 بوده است چنانچه هر و ابریم از حکایات و قصص و احادیث
 و انداز و احکام و مصالح و مفاسد آنچه بوده است
 تمام باشند و ابله است واضح است از خطر ان شاء الله
 که شخص را ضعیف بان نیست و از ان خاکین میشود پس از ان
 لعین است که او است حرف میزند و تصور میدهد خدا
 شخص و شما از دیگر در صدف الله و سوالی که خبر از او
 او دادند و خطرا با خدا را از او کردند که طاهر امین بر
 از افراد انسان نوعی از جمادات اینک که ولایت مولای ماضی
 امیر المؤمنین علی و اولاد اطهار و ائمه ماضی الله علیهم
 که بر یکدیگر عظیم تر از هر دنیا و لغت ابد است بفضل خدا
 یا هر که کرد در جسد شیطان از جمله خطر این غلبه که خدا
 باید شخص دفع کند و ملحق با محمد صلی الله علیه و آله شود که
 کوفت کاشان ایشان صلی الله علیه و آله اند و بر ثابت

در اینجا خود را تا آخر نفس بماند علی هذا تصدیق شخص خدا
 و در حواله در وجود آن لعین است که باید با این وصف
 ایمان شخص زیاد بر شود پس این املاء عالم از سفرته
 جنود ابلیس یعنی که پیش رفتن زمان هر یک
 از اولیا خدا صلی الله علیه و آله هر طرفی از جانب
 خدا گردد در همان طرفی هر چه وارد آن محل
 و مشقات هر بخوی در جهان محلت ابلیس و
 چنین زمان سوء اختیار مردم شیطانی محبت
 بر آنها تمام شده دانستند بوده هر وادیدند
 سعی و کوشش را تمام نموده کوشیدند تا درین خدا
 معلوم کرده و با اشکار اصبر و داشتند در آن مر
 و لطیفات بعد از آن بعد از الله الشان صلی الله
 علیه و آله معصوم بر روی زمین در پی ایشان ظاهر
 در جنت و بر مردم لازم کرد بلکه کوشش کنند

خدا را

خود را از ایمان حق برسانند و بفهمند قبول کنند
 و خواستند خود را از اجرای و عمل آورند و در کونا
 مقصود باشند پس در هر زمان که خوب خدا را عیبی رو
 زمین از آدمیتین موجودین بجهتند نند در رکاب
 داعیان حق جنود ابلیس را از روی زمین برداشته
 و هر وقت که بیدارند یا بهر با فقهیدن حق بر کشند
 و از اصلا ب آنها و اینها که حق مؤمنین حاصل شد
 و در جمع ابلیس گردیدند داعیان حق در بقیه و حکمت راه
 رفتند و جنود ابلیس خود را از هم دیگر را تمام کردند
 و نفی بعضی از این بفرین و نفی همه در صورت خالی بود
 اصلا ب از مؤمنین و هم چنین آمده و آنچه بالفعل است
 رسیده و برسد تا بر یکدیگر از خوب خدا را بشوند و اصلا
 کو با از مغایرت خالی کرد و حضرت صاحب العصر و الزمان
 موجود غائب صلی الله علیه و آله و محمد الله و جبره ظاهر شود

در تمام

و ان مقام از خود ابلیس بکشد و بگوید اندک مبارک است و صلوات
 الله علیه و جعل الله عزه جبر جبر خدای قلب کردند و در غیر
 از کفر و شرک و ظلم و جور بالفرما بدست و عدل در عالم
 پر کرده و در آن جمع کرده امیر المؤمنین ^ع صلی الله علیه و آله
 در میان مردم دست بدهد ابلیس لعین مخدول و منکوب
 بماند با آن تقصیرها اینکه خبر داده شده ایم تا بحقیقت ^{صلوات}
 بشود هر فوخته اند که استقامت حکم عالم از هر جهتی
 بلا واسطه بال محمد صلی الله علیه و آله بوحشت نالو کردند و خود
 در تمام اهل عالم باشد پس گویا این مصیبت که در این
 امت وجود ابلیس بجهت اختیار خودشان اندر میل کفر
 با اینها پیشه خودشان کرده اند و غصب خدا را فرود
 گرفته تا بنود حق پیدا شوند واضح اند اینک شده اند از
 محسوس و کوشا و سامری که اول بود این امت تابع هوا
 نفس اختیار خودشان در مخالفت کوشا و سامری پر

شدند

شدند تا نامطابق بر عهد در ظاهر بود و نشان صورت
 نصار را اختیار خودشان هم باشند که نصارا چهار کتا
 از یوحنا و مینا و لوقا و مرقس نصارا این امت را هم
 چنان چهار کتاب از مالکی و عتیقی و جینی و شافعی و غیر
 نظایق عاجله و غیره و فامان و شلاد و عز و دامنال
 اینها بسیار که بود و در اینصورت از هر یک آفتاب پیغمبری که
 فرستاده شد چهار چرخه سیده داشته عصر که از آنها پیغمبر
 خودشان را شهادت کرده میفرستد و بگریا خداوند علی اعدا میخیزد
 باز فرستاد و همچنان تا ختم پیغمبران صلی الله علیه و آله که
 اعدا فرستاد بر تمام اهل عالم گردانید و بعثت او داد
 چهل سالگی مراد داد که با عیادت بسیار شاید از جمله این
 چهار چرخه نبی باشد یکی آنکه آن امرای پیغمبر که خداوند حق
 آنها است کفر و انفاق فرمود و در جمیع بخواج خودشان
 در امتداد صدف و حقیق و فاطمه و آه امانات او را هم

خبر

چنین خصایص و مصالح انبیاء و رسولان از او صلی الله علیه و آله
 به یقین و باطمینان بود و اصادق امین بر حق می ناستند
 و دیگر آنکه مرند و از اصحاب آنها که پیشانی ایمان
 شامل باشد خالی گردود دیگر آنکه حزب خدا بر یکدل
 میشوند خاصه حضرت علی امیر المؤمنین مولای ماها
 صلی الله علیه و آله و باید و بیاری او برسد و دیگر آنکه
 معجزات از روز تولد تا روز بخت بخت می کند که هر چه
 شود نامر بخت هر که با اختیار خودش بماند و انفس و
 و بدین و شیاع شنیدند ایمان بیاورد و هر که مختلف
 باشد و ملحد باشد حزب خدا او را حکم خدا و حکم خضر
 و رسول صلی الله علیه و آله بر سر او می نهد و حزب خدا
 بوجود اندازد و صلی الله علیه و آله بر جنود ابلیس لعین
 غالب گردانید و حق بر پا گردید و مفهوم است و واضح است
 آنکه خداوند خلفاء از جانب خودش با خودش سبحانه و تعالی

شادان انبیاء و رسولان از برای حق بعد از پیغمبر خودش و امام
 اعظم در مدینه و کوفه و سایر شهرها صلی الله علیه و آله
 و حبیب ازال دعوت او معصومین و مؤمنین از باطن
 ملتزمین نادرین خواص و اوصیان و اوصیای
 عالمین و قلب بعباد هوالمذکون منکون صلی الله علیه و آله
 علیهم منصوص بود پس هر یکی را که پیشانی انبیاء سلف
 در این امت از خرقه طاهره باطنی که شهادت می دهد کردند و دیگر
 از ایشان را خداوند جل شانزه بجای از ظاهر دشت و هم
 چنان تا ختم خلفاء که او را خداوند عالم ظاهر و باطن
 حدیث بر تمام اهل عالم و مستقیم از جبار و امین و امین
 ظاهر سازد که کوساله و سالار و امین امت معلوم
 بدینند و فرمایش حضرت خاتم خلفاء صلی الله علیه و آله
 و جعل الله فرجه فیصل ما بعد ما بعد و در ختم هر دو
 او بودند و از آن سدیدان که با درخت هر دو البوز استند

و همچنان شدار و فرمون و عز و افتخار اینها بسیار در این
 امت باشد و واضح شدند زیرا که آنها در امام سابقه
 با عرهای دبا و طولانی معز و کعبه بوده اند و اینها
 در این امت با عرهای بسیار کم و کوتاه زیاده از آنها
 در عهد شدند و بسبب اسبابی که از آن فی الحقیقه ذکر
 شد که ساله و سامری و سمنلی این امت حملت داده
 شده اند تا ظهور و خام خافه صلی الله علیه و عجل الله
 فرجه کو ساله پرستار را بالتمام با آنچه خلف است بکشند
 و تمام نمایند تا عالم از ظلم و جور پاک شود و خود را بی
 مشر و از عدل و قسط و نعمت و برکت و رحمت بآن
 تقصیلها اینکه فرموده اند در کتب آنها عشر حاشیه
 شده و عین الله است کرده و عین طور باشد تا
 همه خودشان صلی الله علیه و اسفر از تمام عالم در
 کمال تمام نام ایمان بدولت هشتاد و هشت سال ایشان

صلی الله علیه و علی من اتبع الهدی معلوم گردید اینک تمام
 کافران و کفار و شرک و فراری عاریه اعدای و بیشتر و تنه
 و فریاد و شجره ملعونه و خبیثات هشتاد و سال ظرف
 کفر و حمت اختیارشان در ظلم و جور گفته شوند و
 مؤمنان و اولاد و ستمهای ثابت و فریض الوفطین
 تمام شجره طیبه و عالی هشتاد و هشتاد سال عتقه ایمان
 و امان در عدل و فضل و شکار و حقیقت بمابعد
 حواله تا عاقبت کافران و در حقیقت ستمهای سخت
 بسیار شد و مؤمنان را در غده و شجره کفیان
 بسیار نکوه و سب و بالاندام خوانند و این اثم
 بجز نوسل باین و تمام مبارکه که امت عز و جلال و غلای
 عظمت تمامی جلال کمال که از این بولیم و بصلح
 در دنیا و آخرت متوسل هستیم اید الابدین و الله سبحانه
 هو الرزق الکرم العطوف الشار العظیم بسم الله الرحمن

الرحيم اما اولنا في ليلة دما در باب ماليلة القدر ليلة
القدر خبر من الف شهر نازل الملائكة والروح فيها
ماذنهم من كل امر سلام هي حتى مطلع الفجر واخذوا
مسكت حبتناهم بغيريل فرمايد در ظهور و طلوع حبا
ماها صاحب عصر و زمان صلى الله عليه و ما بغيريل باشد
خرج عظيم ماها در ظهور او صلى الله عليه و هجرتين
بعد و با بغيريل فرمودند و از فرمايش خودش خود
و على و در ايد اين امت خوانند كه علمه اسم مباد
هر دو بعدي اسم مبارك و بجهت در يك دهر تا مباد
العلم و على ابنا القور مايشه كه فرمودند و هو
خبرين بسيار و همچو خبري باقى نكند استند و حضا
امير المؤمنين على صلى الله عليه و در غير خم مباد
ان جانب خدا نصب نمودند و بجهت كوشند و عقد بر د
خودش را با او بستند و مردم سفارش حق فران و غير

[illegible]

مثنوی
احدی هیچ حرفی بچهره نبوده اند تا محالفت را در اختیار خود
خداوند آفریدند بآنکه خداوند را و او را هیچ انعام
لقد لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله
فهم عن ذکرهم معروض مغلوب بر غضب از عاقلان و
پند که بقیقت خداوند خالق بوده کردید خداوند
و مریدانند و حال آنکه بالضرورت مسلم است که با
مغیر و خلیفه او معصوم از ذنوب ظاهر از عیوب
اشرف در حسب و نسب مقهور بر دین خدا باشند که
معصوم نباشند مثل سایر مردم اند مقبول نخواهند
بود و مرتبت بر دیگران نخواهند داشت بر خدا محبت
در میان او اندیشد که در مغیر چرا باید او بغير باشد
و فاضل از همه نباشیم و هر يك لازم میباشد از مرتبه
در نیازی با اصل کلی که عدم عصمت باشد بر حق
خودش بغير باشد و مخصوص نسبت با افراد مخصوص
صفت

بپیدا میگرد و نسبت در دفع دادن با و در امر کردید و اگر
ظاهر از عیوب نباشد هر کس نیز از امراض را که مناسب زد
نسبت با و در دفعی بود و حکم او بر مردم و انبیا
او را شرافت نباشد اما از ذاتی میباشد و اگر نظر بر او
بر دین خدا نباشد او را که در اول عمر کافر و سجده بت کرده
بود شایسته عقاب حکم شرعاً نمیگردد و این برین
مردم و عیوب که در بعد مقهور بر دین خدا شوند باشند
و با در پیش که بر دین خدا منول شده بوده اند و این
انده بر یکی گفتیم چنین خلقه او مثل او فرقی ندارد
و از امتیاز یاد شاه ذی نور و فای عسل نسبت بر عیوبی
خودش بغير باشد و اینها و امتیاز یاد شاه ظاهر است
نسبت باینها و هم چنین که فرار او از خلقی است انبیا
فرار از خلقی و نسبت بنام خلق خدا از برای تمام خلق خدا
در ستم و از رضایت و بنو لغوت ابدان بدین بفهم چنانچه

انبیا سلف طبقه هر پیغمبر منجوزان جانب خدا انصب خدا کرد
 و در هیچ عصر خدا خود شر از خلقه از برای خود نصب کرد
 معزنی نکرد و بجمله با اختیار مردم کار خوانده خودش را
 دانگ داشت و عصر سالت پیغمبر صلی الله علیه و اله فرمود
 آنچه در امام سابقه شده در امت من خواهد شد که خدا خبر
 میدهد خدا و ما عهد الارسول انما خط من قبله الرسل فان
 مات او قتل انقلبتم علی اعقابکم فن یقلب علی عقبه فان
 نصر الله شئتوا سخری الله الشاکرین با این آیه هر چه پیش
 کردند مردم حق را واضح است باب مدینه علم را و اگدا شدند
 خلاف عبت در وصیت آنچه خوانستند مخالفت بوده خلافت
 در عالم کشیدند و از آنان معلوم شد که خدا فرمود الله
 یقصر عهد الله من بعد حبیاته و یقطون ما امر الله به
 یوصل یصلون فی الارض اولئک هم الخاسرون و در هر عصر
 بوده هر که نامل با امام منصوب خدا شود که عالم بنو حیدر معز

و طاعت عبادت او بر پاست تا شکر نامل بخدای خدا خواهد
 بود و بر آنکه خداوند قوی و معرفت خوانسته خود را
 بر حسب قابلیت مختار امام منصوب در سلطنت خود را نموده است
 در مردم را امر بنایب و عسک با و فرموده است تا نا طبعه مردم
 در مناصب و قبول آنچه خود او است که او را خود نشان شوند
 بفهمند و عالم از برای او است موحدا باشند و مردم بی شخص
 در جاه طلب افتادند تا آنکه حضرت سید سادات شیعیان امام
 حسین صلی الله علیه و اله بایستگاری گفت معه که سیدان او صلی الله
 اخبار مردم را در خلافت باطل کرد و واضح مردم صیبه در اخبار
 شان شریعت کردن سید شایب الحنفیه و بجان حضرت
 صلی الله علیه و اله خاص اصحاب کسان صلی الله علیه و اله باشند
 حال عقلی است امر خلافت در اختیار مردم بشود و بصورت
 هیچ حکم نیست باشد هر که پیغمبر نبوده و نخواهد بود
 که اختیار مردم در خلافت که بسیار بفرستد پیغمبر است

و بعد از آنکه از این ایاز چه شود که بعد از آنکه خداوند جل
و علا و از نصب خلیفه از برای خود بر روی زمین معلوم
میشود و از اخبار چنین مردم بگویند تا برای نفس اماره
خودشان باشند چه با اختیار خلیفه از برای رسول خدا و
میشوند و چه با اختیار خودشان ذات مقدس رسول خدا
شمار میکنند که حضرت امام حسین رضی الله عنه و سید
علیهما و الهما من خاصه و غیرت بعد از شهادت امامت
خود میداد و برادر هفت زن ندان خود را از جانب خدا معلوم
داشتند **فصل ششم** در بیان از اسرار و سر بردن عزت و طبعه
طاهره از کربلا و بشام حاشا لیهو و ممکن نشد بجهت باقیه خدا
بنشیند که اهل عالم که بخت در این شهادت از خدا بر تمام اهل
عالم در هر مرتبه بخوبی تمام شد و در خارج بواسطه اخبار بنیای
و در سل و او صبا و موافق کتب سماویه و وقوع این شهادت
و تسکین الهی و خدا بدین رحمت این شهادت و توسل الهی است

صاحب این شهید و ائمه اطهار و معارف خودشان و مصداق
این شهید و طلب ایشان خداوند و فقاهت شفاعت این
شهید با اجازت حضرت موسی و حضرت علی علیه السلام بامدن
بعد از خودش و نهایت خاتم صلی الله علیه و آله و
علیهم اجمعین و بجهت بسیار مدحی کودکان و فقرا
جاماسب و حکایت ابو عبید و ابوهریثه که بر مردم است
طلب کنند و حق را بپسند خالصه این زمان خودمان
بلاخطه مدح ائمه اربعه آنکه واضح است چه گونه ممکن
باشد این همه فزون و انداز و انتمای گذشته عالم بدین
در مدحهای خودی صاحبان باشد با حاکم همیشه عالم آباد
منصوصه منصوصه بعد از معجزان در وقت شرایع سلف
برهان معین و بامداین شریعت ظریف و اعظمی خاص
عالم و این معلوم و از این اشکار است خود لول غیب صاف
عصر زمان موجود صلی الله علیه و آله و عمل الله و جرحه نه در

در روزی بود که حضرت خود را منحصر صلی الله علیه و آله و سلم
 طلب نادره بمقتله و کینه من الضار و خواص ارفاقه
 بفضله و هر که خود را بمخصوصیت در رحمت خدا بخواهد
 باید مستمر در اوست بر بزرگدلی و پسر معویه و امثال
 او و اتباع او خود را مشغول سازد لعنة الله و لعنة
 امام خلفه علیه و آله و علی و اتباعه که در شهادت امام علیه
 السلام الصلوة فلیعلم عوالم امکان موندن و تلف
 تمام خلق از نور العرش تا تحت الثری است و فرمود
 هر که خلفه این مضامین و فضا من است و انما له اشارة
 مان است در زیارت که هر یک از مؤمنین و عیب
 و امن میخوانم اللهم ادر زنی طلب نادی مع امام
 محمدی صلی الله علیه و آله و عمل الله فخر جبر از باه نسبت
 نادی معلومست و هر که را واجب است لعنة بر فائل
 جناحه نبوی واجب است و ان عبادت بسیار ببرد

در هر یکی از این سببها و اسباب عده
 است در فرج دنیا و آخرت با اشتغال شب و روز که
 عالم مثل اینکه دوباره از برای امام بعد ایجاد شد
 و معلوم است عذاب فائل در اندام فضل خودش
 بعد بتمام اهل دنیا است بسبب کینه اسماء و فائل
 و دنیا و آخرت و بار کردن او تمام کاهان تمام
 دوستان امام علیه الصلوة والسلام است لعنة
 سلامیت تلفیق این اثم و اشتغال این اثم است
 بان چه هادیه مؤمنین و از آن محفل نباشد این
 لعنة الله علی الکافرین بدین معاویه و امثال او
 و الما ملین للبر و الراضین با فضاله الشبا طین فی
 اسفل درکات سجدین اعداء الله عدو الطاطیر علم
 الله علیه سبحانه و تانه الذی لا شبه له من صلا و
 لیدر عیب هر یک دفعه بدون و او عطف بگوید

سلام الله على نبيه الله المحسن بن علي امير المؤمنين و
 جدّه و ابيه و امه و اجدّه و ذريه و بنيه و اهل بيته
 و اصحابه اسماء الله في اعلى عليين اولياء الله عدد ما
 احاط به علم الله صلى الله عليه و آله الذي لا شبه له من صلاته انما ابد
 قد و د بغه از حضور رسالت پناهي نميگردد در ميان
 از براي اطاعت امتنا ايشان را گذاشته شد بكي عزت
 كه هر يك اسم اعظم محفل معرفت خداوند سبحان جل و علا
 با معلومست از پنهاني مردم ناستعدادت و ديگر فرائد كتاب
 اعظم خداوند با و اصحبت سوزانندن و چه مثل وليدين
 عبد الملك پليد نيز ياد او كردن كه تمام آن مستند مجلا
 اخبرار تير مردم و اجناد در شرك و دشمني و دعواي
 با خداوند سبحان و تعالي و در جميع الملوك لعين مردم
 شياطين آن مذهب اخباري آشكارند از اين بود
 كه مبصر بن قيس را در راه حق گذاشته محمد الله و منه

شبهه بپاوشد و ميشوند تا تمام شدن زمان جهلت
 و رسيدن زمان ظهور و بعد از رجعت با آنها بانگها
 شبهه باشند و معني نمك قبول احوال عذرة طيبة
 طاهره خلق خداوند و آنچه در قرآنست و متابعت
 و موالات ايشان صلى الله عليهم چه در اصول عقايد
 باشد و چه در فروع آن زيرا كه اجناد در اصول عقايد
 اين قدر است كه خود را بعض خدا برسانند كه از دوي برها
 وجود و اجبر انهيده و بغير و انچه را شناخته ديگر
 تمام شده احوال انچه صلى الله عليهم احوال خداوند است
 مشرط پيراست از دشمنان ايشان در مقابل بعض
 باطل حال كه بعض سبده حلد و شكر الهير ابا بن
 عظمي ابد بپيافوده تقويض و تسليم بانه صلى الله
 عليهم در كتابات و جزيئات اعتقادات و فروع
 و اجبيات تا رعبت را نوحيد با نفي انستيكي حاصلتا

کرد که نو حیدر ثانی بنی محسن خاندان خلاست و عیسی
 بالبع اند بران ایشان صلی الله علیه و آله از فوق عرش تا
 الزی دنیا و آخرت ملک و انیس و حق و مطلق حیوانات
 و نبات و جمادات بصدافانیه شریفه و ان من شی الا یبع
 بحد و لکن لا یفقهون لیسیم معلّم هین چارده نفر
 معصومین اندیشوایان ماها صلی الله علیه و آله
 و علائمه پس این فاصه کنیم از این بوده که گفت تا بنیاد
 ثالث دراج مذهب حق که حضرت امام جعفر طالق صلی
 علیه و آله است از حضرت امام حسین صلی الله علیه و آله
 بنیاد صحابه و در کتب دین ثالث ایشان حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله و الا نه هر یک ایشان صلی الله
 علیه و آله پس بعد از هر حرفی از حروف کلمه طیبه برآید
 تا بعد از آن از بابی حروف بر حسب فتن هر یک ایشان
 این اسم چنان تفصیل در آن معلوم است این که مرود است

و ملا حظ را

و ملا حظ را بمثل شرح حرف اول الف حرف اول است
 و در اول شرح حرف دیگر یک یک را با الفجه بعد از آن
 و از هر یک یک ایشان صلی الله علیه و آله که بلدی چنان معلوم
 میشود که در هر حرف تمام روضهای مردم عصر هر یک این
 بقاوت اعمال و افعال اختیار و بر خود انزوم کو با خبر داده
 است تا ختم حرف ایشان اسکار است که ثابت است بوجود حضرت
 عیسی موجود صلی الله علیه و آله و عیسی علیه و آله فرجه چندی از
 همه اقسام و انواع الطاف و مریح در غایت مدان هر
 نام و تمام گردید تا ظهور حضرت عیسی صلی الله علیه و آله
 فرجه روی زمین پاک گردد و اهل عالم در نعمتها بالتمام
 بعد از فطام باشند عجل عجل عجل عجل عجل عجل
 عجل عجل عجل عجل عجل عجل عجل عجل عجل عجل عجل عجل
 حرف من صلی الله علیه و آله و در خفا صاف غایب
 المرسلین بعینیت دوازده حرف من علی خطیقه الله

علی صی و خلیفه علی قائم بالحق علی هو المرفیع هرباب
 فقره دوازده حرف است صلی الله علیه و اله و بر حسب
 انحصار بیانات وحدت روح خودش علم گردیده این
 الموعنین دوازده حرف است و با اسم فاطمه سجا جل و
 علا غناء مختصر فاطمة کلمة الله فاطمة جمال الله فاطمة
 مرفیع الحق فاطمة فی الدالکة موافق موقوف کلمه طيبة
 توحید است و کذا جلال الله صلی الله علیها و الهی
 و بر حسب انحصار این لقب بیانات حضرت طاهره ^{صلی الله}
 کبر عجلی مغنی در نورانیت حضرت عظمی فاطمة الزهراء علم
 شده و هم چنین فاطمة الصدیقة موافق مکتوبی کلمه
 طيبة توحید هر فقره دوازده حرف است و کذا نور الله
 صلوات الله و سلامه علیها و الهی که موزی است با و
 دخبال و تصور در هم نرسد و در فضیلت او پس یازده
 امام از برای هرباب اسماء و از جنین ابوبکر و بر با و از او

نفکة حکم عقل بقدر کفایت و در منزلت و قدر و قدرش
 و جلال بان برده یکصد و دوازده قوام سموات و از
 او این فضل خداوند باشد لایحه برین نور و غنی است
 چنان رسید فهم و زبان و قلم و عقل علیر و درود بخش
 واضح خواهد شد و حضرت امیر المومنین صلی الله
 علیه و مساوی و باری و رفعت مرفیة سیدنا شایب
 اهل الجنة از جدید و معاد و بعد و ما و لا د طاهر
 صلی الله علیهم انخد و میدانند و هن تمام ملک و ملک
 لازم دارد و مکلفند و واضح اینکه هر حضرت صاحب
 جلال الله و جلی الله علیه و او ت گردیده است خداوند
 که معطی است خودش و اندو پس و که امام اول اسم الله
 الاکرم امام حسن زین الشما حسن سید عالم حسن
 العالم حسن و الحنفی هرباب فقره دوازده حرف است
 صلی الله علیه و اله و که امام اول و ثانی امام ثالث اسم الله

زعمهم حسن کتاب الله عین ذات بالحق حین اماناً
 شهادت حین هو الاعلیٰ علی هر یک حرفه دوازده حرف است
 صلی الله علیه و آله و اهل بینه و اصحابه و در کلمه مطلقه
 سه غالب دوازده حرف است که هر یک ایشان علی
 الله علیهم جمیع عینی و در بیان و حفظ حق کلمه طیبه
 علیه لا اله الا الله تا امام دوازدهم می باشد که هر یک
 امام موجود حاضر در احوال و غایب از انظار بغیر الله
 با اسم مبارکش دوازده حرف است صلی الله علیه و آله
 و ابان و بدان مقصود محض تطبیق حرف در عدد نیست
 و الا آنکه معلوم است انبیا الی ما شاء الله در منظور
 اصول و جوامع است که حرف لا اله الا الله اند صلی الله
 علیهم و آله و اهل مداد عالم و ساعات شب و روز
 و هم چنین مداد تمام آنچه خیر است بقاعده و در هر
 کثیف و نازیب هر که حرفی از حروف کلمه طیبه و کلمه

جامع و شجره طیبه تا مقبره و چهارده حرف و در هر
 اسم بر کتب و در هر دو این حرف از این سر قلم که هر یک
 از اسم جلالت و کبریا و شریف تمام است اعظام و اسم الله حسنی و شریف
 نیز که حروف از اول حروف کلمه طیبه و در هر حرف هر یک
 کلمات کلیات اظفار اسماء مبارکه صلی الله علیه و آله
 و از حروف تا تمام ما قبل طاک و بریان و لا اله الا اله
 جمع صلی الله علیهم مفهوم اسم مکنون سبحان و لا اله
 لا یعلم الا الله و الراضون فی العلم و هم الراضون
 صلی الله علیهم من الله و حروف اول کلمه طیبه با حروف
 کلمه طیبه از برای آنکه همدا بود سر قلم که بفهمی که
 میشود همدا و احد ندان برای خداوند ندانند راه
 او سبحانه موجودات خاص محمد علیه و رسوله و آل
 اطهار و معصومین او با و صلی الله علیهم لا شریک
 لا شریک لهم در اصطفا کشف را از خداوند باری

این کلمات از انظار حروف طیبه
 مدغام عالم و اسم و کلمات ایشان جمع

در مخطوطی سه حرف اول هفت اول و حرف اول هفت
با حرف آخر است و بر فاش از انوار لطیف در ده من که
خارج از تحریر و تقریر است بر حسب وسع خود این اسم
انچه از خطفات بویق لایع و مطابق گردید بیان
اجالی هم از آن بمقدور داشت و شش بدست دهن
آمده و بنوشتن بدست داده است شاید از برای کسی
ملطف الهی بشود تمام نماید و واضح تر و بهتر بیان
نماید و صفات مفوم آن و بسیار بمثل آن که همه
صفات واحد و طینت واحد و نور واحد منور
سموات و ارضین و آخرت ابد الابد بن الله نور ^{السموات}
و الارض مثل نور کسکوه فیها مصباح الاصباح
فی زجاجه الزجاجه کما ان کوکبه تخرق من شجر منیا
و بنور لا شرفه ولا غریبه یکاد زینها یغیث و لولم
نار فی علی نور لک الله لنور من لیساء که ایشانند

اشا خداوند علی اعلی خالق تمام انچه در ارض و سما و در
و آخرت و غیر از کم و کثرت تمام انچه خلق کرده است
بنوم بالذات بنام ان بالتمام و بالتمام تمام ان غیر
او است بجان است لا اله الا هو و در دکان محمد علی
و الفاضلی علیه السلام پروردگار عالمین است و حد
لا شرف له و اسم و لا ینبش ان صلی الله علیه و آله
اعظم خدا که ان اسم زوات ایشان نور سموات و ارض
که چهارده نفر ایشان صلی الله علیه و آله شاید با نیطو
باشد اسم پرده شده اند و بر این ایه شریفه مبارکه که نور
اول بر این ایه شریفه مبارکه که حضرت رسول صلی الله علیه
و آله النبیاء و نور نور این ایه مبارکه که مبشر حضرت
محمّد صلی الله علیه و آله موجود است بصلی الله علیه و آله
سبحان و سما و ارض است خالق است کویا این ظاهر
معلوم ایه شریفه است چنانچه نوام عالم بر این ظاهر

بگویند که هر کس را غلبه بر مبین و حق و عبادان الهی
 شریفه و الذین جاءهم من ربهم سبیلنا یوجیهون
 ایشان صلی الله علیه و آله بر روی زمین واضح و باطنی
 شریف و باطنی و هم چنین خداوند فضیلت هر یک
 ایشان صلی الله علیه و آله را که اسماءها و زمینها از تمام دنیا
 و اعراسی آنها و آنچه خیر است در تمام آنها با تمام فضیلت
 هر یک ایشان صلی الله علیه و آله را که با فعل عالم
 بر وجود مبارک او برپا داشته است تا ممل کرده در فضیلت
 هر یک ایشان صلی الله علیه و آله که عالم با بن عظمت از برای
 هر یک ایشان صلی الله علیه و آله بضرورت و وجوب برپا است
 از برای همه ایشان قائم دائم ابد باین همه دایره ای
 گفته شود و فضائل نام است تا ختم با بن دوازدهم و چهاردهم
 ایشان صلی الله علیه و آله پس چون بعد از او پیغمبر و امام
 خواهد بود لهذا بجهت حفظ او و حفظ عالم بر وجود مبارک

و از شهرهای مردم غیبت از شناختن مردم او را اند
 مد کوی از جمله ااصحاب کفار از مؤمنین خالی گردد
 و مخصوصین انبوزکان اصحاب رساله باشند
 ظاهر شود **فصل هفتم** در بیان تکلیف
 و بالفعل کافی السابق اعمال تمام عباد در عمل بقص
 معلوم که فرمودند انما انا بشر مثلکم یوحی الی انما الکلم
 الله واحد من کان ربی و لقاء ربه فلیعمل علایک
 و لا یشرک بعباده ربه احد و بیان اصل در عمل صالح
 نیست که فرموده الله و مردم را نگاه کرده اند باینکه هر
 عبادت بکنند اسم خدا را با صبی که خود ذات حق از صفات
 اند و خداست او مشرکست که اسم خدا را با تمام مخلوق
 خداست و سبیل بن او و عباد او است که خود او
 بان بخوانند و خود او را که عباد خود شرای بپند مجتبی
 بخویشات رکعات غیر همه شایه بلا شمه است

اعطى يلدشده بده شديني ليجو جوبست بخوانند
 و هر که عبادت بکند شایان است که او را مودع خواهد بود علی هذا
 این مطلب که هر که عبادت بکند عبادت بنام عبادت بکند محض
 خواندند نیست بقیه که او سبحانه از هر چه از جلد و دین و دینی علم
 هیچ فایده بالذات اول و الا قوله لا اله الا الله الذي خلق
 کل کتب و محله و محله و موصوف و هو غیر نامنا
 منز عن جمیع الاشیاء و لا یسبیه شیء و لا یسبیه شیء و لا یسبیه شیء
 و علی و الله الطاهر الظاهر فی صلی الله علیه و آله و سلم
 رب العالمین و حله لا شریک له احد صمد لم یلد لم یولد
 و لم یکن له کفو احد و باسما و غیره فاما کل شیء هو محبط
 قیوم و لا شهاده کما غیره کما قال صلی الله علیه و آله و سلم
 له مع کل شیء لا یفارقونه و یحیر کل شیء لا یفارقونه الا الله
 ایامنا بالعباده التي عندنا ایامنا العصورین صلی الله
 علیه و آله و سلم و قبولنا عنهم فی کل شیء من التوحید و التخلید
 ذلک

فذلک و یبنا عبادا قد خالفنا سبعا و اربعین است که عام
 مغترب است و مغترب حادث است و حادث شده را عدد
 کشته ندیم و احب بالذات و آنچه در تمام عوالم است
 احتیاج است در ذات و صفات و بعلم و قدرت و بیس و
 به بصیرت هم چنین پس سبحانه عنی بالذات علم و قدرت
 و شوا و دبد و حکمت و عزت خودش که شبیه ندارد
 و هم چنین هر چه را که نتوان خدا و دانست با و داد
 تمام آن خودش است بالذات مبدع صمد بدون تدو
 مبدع و بدون آن معانی معنومات در میان
 خلق شناسائی خودش را خودش است سرمدی اول و بی
 آخر خودش است بالذات و در صفات افعال بدون
 مباشرت محله موجد خالق جاعل همه خلق است
 و اما بالذات خودش است که تمام کمال و جمال است مترا
 غیب الغیوب است آنچه خلق کرده است بالتمام و قضا
 و غایب

و همان بن و معتاد و اجزین در ذات و در صفات اند که فقر
 و ضعف و احتیاج و غیره یکی بر ترکیب و در چند در حد
 و در وصف است بحسب ذات و در صفات الهی ما شاء الله
 تا ذات خود را عین ذات او بنویسد و در صفات و در حد
 شریک خلق بداند و بداند نشود و شناخته نگردد و بداند
 که خلق خود را نشا نشا نداند و فقر و احتیاج متحرک و کن
 اند پس خلق را در این وصف خلفت ایشان بر ذات خود
 دلالت می‌دهد خود نمود که بالا سئل از مخلوق اند و مخلوق
 خالق بالوجوب است و معرفت خلق نیز به خالق از سواه
 باشد که غیر نام ما سواه است که خلق خود را نیز از غیر
 و هم چنین بیرون صفات شناخته و خالق را بعد
 و علم و هم چنین بیانی صفات نمیداند و محبط بقوم بنا
 ما سواه است و نام ما سواه غیر او بند قدیم ازلی ابدی
 علم قدیم شنوایان و عین ذات او است خود شن

و در خلق که به وصف و در فقر و نوع و تشخیص و تشخیص و ظهور و
 شود که بشود گفته شناخته میان خودشان به سبب دیگر که در ذات
 روی احتیاج است و او من و غیره غیری بالذات است بلا شبهه
 فوجده او مختص در قرآن و زود محمد و علی و آل معصومین
 هر روی ایشان صلی الله علیه و آله و از برای هر یک از ایشان
 حاصل شود اشهادان خدا باینکه باینکه فیما مضی و جاریه باینکه
 بقی فقره نام است با نامی عاقل این مقام است که خلق بکنه
 هیچ چیزند سند چه نداشتند بنفرد بدن آثار و آیات
 نفی چند خداوند خالق است که بحقیقت گفته خلق خود را
 خود را سجانه می‌نماید و خلق عاجز و غیره غیر همیشه دیگر
 ندانند چنانچه فرمایش است و لم یجعل للخلق طریقا الی
 معرفتک الا بالغیر عن معرفتک و حضرت علی علیه السلام
 بنمود در غیر خود را هرگز نکرد و علم مافی فقره و لا اعلم ما
 فضل پس در خواندن آنچه از حضرت رسول و ائمه صلی الله علیه و آله

رسیده است به حدیث و کفر و ایمان ایشان صلی الله علیه و آله در آن
جانشین است که خوانده میگردد و آنچه را که خودشان صلی الله
علیه و آله بگفتن آن اذن داده اند جسد مطلق قریب و مطلق
که اذن از ایشان صلی الله علیه و آله در آن چنان رسیده است و آن
ایشان صلی الله علیه و آله در خاطر خواهد بود و در تمام آن
فرمایشات ایشان صلی الله علیه و آله در عمل هر مؤمنی است
صفت و در عمل خود را با او پیاد و مشغول حسب الامر
ایشان صلی الله علیه و آله سازد و توجیه مطلوب همین خواهد
بود و خداوند توجیه را در قرآن تعظیم فرمود معلوم است
حسب الامر قبل از ثبت تکبیرة الامم ایمان بخوانند الحمد
و حیث وجهی للذی فطر السموات و الارض خنیفا مسلما و ما
من الشریکین ان صار الذی فی ذلک و محلی و مانی لله رب
العالمین لا شریک له و بذلك امرت و انما من المسلمین
و حیث استیجاب آنچه را که فرموده اند تفصیل تفصیل احاطت

نخاسته و به جای بیاید و نمائند که ایشان را شرف معصومین
صلی الله علیه و آله متعلی از انظار اند خالق علم بالذات تمام
علوم اولین و آخرین مغلفه بر سر و فرشت عالم و بنا و نور
و ما رعبت مأمومین و ایشان صلی الله علیه و آله مقتدا
بنصب خدا و ما را رعبت مقتدا بر سر خود و فعل و عمل
و صورت و هیئت بر خدائی که توجیه ایشان صلی الله علیه و آله
با و شهادت علی بن ابی طالب است و هیئت او حکم است و هیئت
آن باطل و کفر نیست و دلیل بر این همان است که اصل طاعت
عبادات است بیان حضرت رسول صلی الله علیه و آله و اله و اله صلوا
کار ایتونی اصلی نماز و ایجابی باور بدین آنچه بدین بدین بدین
میآورم مراد معلوم است اطاعت صورت و هیئت در نهایت
باور و حینا ظاهر بن معصومین و صلی الله علیه و آله
و منحصر اند نیست باطلت و فرمایند و ادعای خود
نصبتی و غیره و جای گذاری چنانچه خداوند سبحان

محض او صلی الله علیه و اله فرمود فل هو الله احد الله
 بگو ای محمد صلی الله علیه و اله هو الله احد و حضرت
 او صلی الله علیه و اله همین طور در نماز میخواند
 فل هو الله احد محض مثال و حکم او هست صلی الله
 علیه و اله بر دعوت ها نظور گفتن خودش صلی الله
 علیه و اله که هر کسی دعوت در نماز بگوید چنانچه
 میگویم فل هو الله حکم خدا بخواندن و دعوت ها در
 طور او صلی الله علیه و اله باشد و مخاطبه منظور شد
 با حضرت در آن کلمات الله ربی کذا الله ربی و دفعه
 ای چنانست خدا پروردگار من که در این نور متباد
 نوجده خود شرا خواسته است خدا پروردگار من
 چنانست خدا پروردگار من که خداوند این نور
 مبارک را از برای نوجده تامل فرموده است
 که هر که با اعتقاد آنچه در اینست چربید اند چربیدند

محض

محض آنکه بخواند و ایمان با آنچه در اینست داشته و نوجده
 باشد بشرطها و شرطها از برای آنکه نوجده از برای احد
 از معکات به نوجده در هیچوقت حاصل نشود مگر
 بوالا ال محمد صلی الله علیه و اله که خزانة علم و صدق
 تمام علم خلق شده خداوندند و معرفت مطهره باینکه
 خداوند واجب الوجود محض بقوم بالذات دیده و شناخته
 نشود به پیغمبر و خلفا از ال و عنده او صلی الله علیه و اله
 تحقق کرد اسلام و ایمان و هم چنین آنچه را که خدا
 از برای تمام بندگان در خیر خودش خواسته است
 پس بر بندگان تکلیف بوالا ال و متابعت ایشان علی
 الله جلیم است و ایمان با آنچه ایمان ایشانست نزد
 خودشان و تبت از تمام دشمنان ایشان که خداوند
 سبحانه بود و هیچ چیز نبود و ابتداء خلق او سبحانه
 اول و آخر و ظاهر و باطن چهارده نفر ایشانست

صلی الله علیه و آله و سلم و هم چنین در تشریف می فرمایند که حضرت موسی
صلی الله علیه و آله و سلم فرموده و اشهد ان محمدا عبده و رسوله
اللهم صل علی محمد و آل محمد للسلام علیک ایها البقیة
و برهان واضحیست حکم خدا در محض خواندن و جای آوردن
بعضی امتثال است که فرموده اند مانند این بطور باید خواند
و جای آورد و عیب بخوانند و بجای بیاورند پس است و زیاده
بر این نیست که بگوید اطاعت از ایشان صلی الله علیه و آله
و سلم که از کان توحیدند صلی الله علیه و آله و سلم و توحید بسبب
ایشان صلی الله علیه و آله و سلم و اصلا صیقل تمام دین و ایمان ما
بالتماخولای ایشان صلی الله علیه و آله و سلم و نیز از دشمنان ایشان
و بانی همه اعمال و افعال طاعات و عبادات و فروعات آن
خواهند بود و بگویند بحکم اعمال و افعال و اقوال و نبات
بعد از دنیا شاهد و بیننده اند از برای آن و معنی قول
دعوی ایشان صلی الله علیه و آله و سلم و توین و تسلیم محض

تمام انچه اراده ایشان و رضا ایشان و موافقت ایشان
و امر ایشان است صلی الله علیه و آله و سلم با اخلاص شد و معنی زیاده
از دشمنان ایشان و دشمنی داشتن و پیروی از آنها
سخت و در هر حقیقت نمودنست و بعبودیت بخشدن جز در انچه
و کمال رسیدن در هر چه در عجز از صف ایشان صلی الله
علیه و آله و سلم تا بقصد دانشن اجمال پس آنکه میانه از ان سجانه بیاید
تمام شناختن خواسته شده بخود شر و تمام ایمان بخود
و اعتقاد عمل از برای خود شر بر شناختن ایشان صلی
الله علیه و آله و سلم و ایمان با ایشان صلی الله علیه و آله و سلم و قبول آن
صلی الله علیه و آله و سلم و متابعت ایشان صلی الله علیه و آله و سلم
است و اول و آخر آن تمام نموده است و حتم مقصود است
از ابتدا و ابدی فرموده است که پای کار و سوره است
فهم آن ایشانند صلی الله علیه و آله و سلم تا هر یک که از این
و توین ایشان صلی الله علیه و آله و سلم را ایشانند خاصه

در این زمان حضرت عیسیٰ حاضر غایت مد نظر حق تعالی الله را
 از ایشان صلی الله علیه و آله نام مردم از آنانکه من مات و ما
 بعرف امام زمانه مات صیبه جاهلیه نشوند و از ایشان
 صلی الله علیه و آله بقول کتبت و بعرف ما ایشان ایشان صلی الله علیه و آله
 علی غایت منافع و رفاه زیارت من ابد الله و بکم و
 و خداوند منکم و من فضله و توحید بکم دیگر چیزی بگویم
 نداده و آیینهای سال الله را کتبت در آن داشته بهایر و
 که ایمان خودشان قبول داشته اند آنچه را که در ایمان
 ایشان بوده است پس هر آن در ایمان بوده علاوه بر
 پیغمبری است خود شریعت را و چنانچه در این است ایمان ما
 بآنکه ما صلی الله علیه و آله و آله و تمام آنچه را که ایمان آنها
 صلی الله علیه و آله است ایمان ما را هم و در زیارت منجانب
 انی مؤمن بکم و بما اتمم به کافر بعد بکم و بما کفرتم به
 و علاوه از جمله آنکه خبر داده شده ایم ایمان از انبیا پیغمبر

و هم چنین همه آنچه را که خبر داده اند و مکتوبم اگر توحید
 خداوند علی اعلا من غیر منصوص و فرد ایشان صلی الله
 علیه و آله است و بر تقابل است که تمام عالم از فوق عرض تا تحت
 التری بطاعت و عبادت و علم و معرفت ایشان صلی الله
 علیه و آله و اگر شکر ادواح در جسد و جسم بر پا و بالتمام از برای
 ایشان صلی الله علیه و آله کشف باشد بنشیند اصلا بر او
 و هر آن در آن دیده شود و شاهدش با بر خلفند و
 همه خلق بالتمام بمنابعت ایشان و آفریده با ایشان صلی الله
 علیه و آله و قبول تمام آنچه نزد ایشان تزیین و معرفت صلی الله
 علیه و آله است بولات ایشان صلی الله علیه و آله و غیر آن
 ایشان موحده خواهند بود و پس که ایشانند صلی الله
 علیه و آله جبل مبین و عرف و تقی و صراط مستقیم پس بخدا
 سبحان جل و علا از عوالم عجب بندگان بگویم شهادت از برای
 جنات مردم الحمد اسرارند و حافظ اسرار خداوندند

در رجعت و در پیشتر بادشاهی خلدند سبحان از ایشان ^{صلی}
 علیهم که بدید شود و بنموده شود راه سلا منرا بر در
 نمودند و در راه از راه زس اکاهی دادند و خودشان ^{صلی}
 الله علیهم فاندند و مثل چایان انداز برای جامعهای
 مردم شرب و مثل و مثل در اصطفا پیچیدند و اندازند
 حق ایشان ^{صلی الله علیهم} است فرمائش خداوند که فرمود
 شده است اینکه فرمود و لا یزعلی حسنه و من دخل حسنه امن
 من خدایی که از فرمائش ایشان حضرت رسول ^{صلی الله علیه و آله}
 معرفت با حق کسی خدا را نشناخت هر کسی را نشناخت
 مگر خدا و نو و کسی نور را نشناخت مگر خدا و من در این
 انضمام اند صد بقیه طاهره و اولاد الله معصومین ^{صلی}
 علیهم اجمعین چنانچه در زیارت است انما کم الله فام بوی
 احلام الغلابین الا اخبرکم بعفب ایشان ^{صلی الله علیهم}
 انما ویراه ایشان ^{صلی الله علیهم} راه رفت بخان یافت
 که خانه

که داخل از جمله مغانی و اولاد ایشان ^{صلی الله علیهم} دور است
 بودن و پیروی ایشان ^{صلی الله علیهم} من و ایمان با آنچه
 ایمان ایشان ^{صلی الله علیهم} داشتن و نیز از همه دشمنان
 ایشان کردن و هر را واجب داشتن باشد و هر که از برای
 ایشان ^{صلی الله علیهم} شرب کوفت شرک شد و هلاک کرد
 و هم چنین اگر کسی بود لعنه معرفت بکنه حقایق اشباح و مخلوق
 و مد شرک است و هر که خداوند خالق است خود شرع الهی ^{صلی}
 که شباه و حد لا شرک است و مخلوق از و خاصیت از او
 خالق ظاهر بالآیات بجهان و تعالی بآیت او جل و علا بپند
 شاید حق باشد که در قرآنست ظلاله علی غیبیه احد الا
 عن ارتضی عن رسول دان رسول در کلی بر کل خانم انبیا
 و آل معصومین او ^{صلی الله علیهم} معلوم اند اول و آخر
 و از همین موضوع بر این است که خود با الله جلالت فکر به با
 و حقیقت کفر است تا هر جا برسد در حق قدر مخلوقه
 چال

خیال کننده مثل خود مخلوق باشد که او سبحانه منزله از تمام کائنات و از تمام اشیا و صفات تمام اشیاء در مرتبه است
و چون بدان اشیا و مفهومات و از الفاظ و موهومات
که با تمام مخلوقه او بند و چون خلق مایه بطوری باشند که
خارج از دو حد حد ابطال حد تشبیه اند از او موجود اند
خالق قیوم که خود شریک خود را می شناسد خارج از حد
ابطال است و اعتراف با اینکه خلق خودشان را نمی شناسند
چون سد بجا و از خودشان در معرفت منزلی که خود
خود را نمی شناسد و شناسائی خود شریک خود را باشد
حد حده بی عدل و انصاف که هیچ وجهی معرفت
اند و هیچ احد بر او در دنیا و آخرت ابد نباشد
خارج از حد تشبیه است و مختصر آنست که او است مخلوق
خود را می شناسد پس از او چیزی او است خارج از حد
ابطال و بشود و خلق او را که منزله است کینه نمی شناسند

باز

باز ایشان همه ادب است در شناختن خلق او را که هست
شناخته نمیشود خارج از حد تشبیه و شهادت بندگان
در توحید اند و می بخیر از معرفت خارج از دو حد حد
ابطال و حد تشبیه تعلیم چنانچه بنا به ائمه طاهران
عزروه و ثقی عنوت پیغمبر خاتم النبیین صلی الله علیه
و آله بگویند اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک
له كما شهد الله لنفسه و شهد له ملائکته و اولو
العلم من خلقه لا اله الا هو العزيز الحكيم و راستن
در علم و اولو العلم بتعلیم او سبحانه لا اله الا هو
در کتب بر کل واضح است سید انبیا و رسل و خاتم
همه و اوصیاء از آل و عنوت او ائمه معصومین صلی
الله علیه و آله و تا خود را ایشان صلی الله علیه و آله
نسبت با این عالم است در غیبت که فرموده شده است
صلی الله علیه و آله و آله علی اهل الدینا و الاخره و الا

در کلی

و این است و آنچه رسیده است از ایشان صلی الله علیه
 و آله و از آن سوره فاطمه مثل خواندن سوره توحید
 و سوره نون خواندن شرط صحت آنست که قبل از خواندن
 در ابتدا بپا بردن بعد از شیطان مستحبت گفته شود
 اعوذ بالله من الشیطان الرجیم که فرموده خداست
 در قرآن چنانچه هر که وقت قرآن بخواند همین را بگوید
 و از هر صاحب صفتی بد ذات خود را با خدا کند که هر که
 صفی بد ذات بنشیند و فقه واضح است و از مخلوق
 در سوس شیطان در جمعی حواس است و هم چنین نماز
 آنست که مقتدا بان معصومین ماها صلی الله علیه و آله
 بنواذند و جای میاورند و در نماها رعبت مأمورین
 علی بنیجست و افتد آه ایشان صلی الله علیه و آله
 عود ایشان صلی الله علیه و آله واقع گردد که بنواذند
 بنواذیم تا بنماست ایشان صلی الله علیه و آله معلوم

و از

و از مرق ایشان صلی الله علیه و آله محبوب و محبوب
 آنکه عمل خود را با نیت و مشغول بقصد نماست و
 موالف ایشان صلی الله علیه و آله و نیز از دشمنان ایشان
 تا هر ایزد خود را در عمل با جمع سازد که در منکاری ایشان
 صلی الله علیه و آله بودند مخصوص است فضلا امثال و قبول
 امر ایشان صلی الله علیه و آله و در عمل داشته باشد و پس
 از غیر که غیران بالتمام باطل است و هم چنین است تکلیف
 تمام در جهت تمام از کار و ادعیه و ضلایات چنان است
 و پس و کفایت و عار و در سلام بر اهل قبور اول
 خطاب بفرشتگان ایمان تا کیف و جدم فوراً لا اله الا
 الله میان گفتن حاضر خواندن با اعتقاد بگوید امر ایشان
 بطوریکه در خود شایسته صلی الله علیه و آله و آله و
 در حق امثال این است معام است که حضرت صاحب الامر
 و الزمان موی غایت منظر حاضر صلی الله علیه و آله و آله

نیز

چه و شاهد احوال ماها رعبت و بندگان مبدانم
 و غیر اینطور هوای فضل است فاسد چنانچه بوده است
 در غیبت صفای حضرت صاحب علی الله علیه و
 علی الله فی جسد رازنده نوالهای خاص حضرت صلی
 علیه و در زمان عثمان بن معبد علیه السلام و چه
 در زمان محمد بن عثمان علیه السلام و چه در زمان
 حسین بن روح علیه السلام و چه در زمان علی بن
 محمد علیه السلام و معهود است آنکه از این غریب گزندگان
 فرزندان مختلفه و عوهای بدو و رهنمایان مثل این
 زمان باعث گردید که حضرت صلی الله علیه و آله تسبیح
 راه افکار کشف بدو و آنها و مثل آنها فرمود و بگو
 ناسبت خاص در میان مردم قرار ندهید و وجود اهل
 مبارکه او صلی الله علیه و آله را بقاء عالم و دفع او
 از برای خیر نام اهل عالم و تأیید بالحق در باطن

قابلین خبر دان او صلی الله علیه و قطع و موقوفی
 ناسبت خاص تمام زمان غیبت کبری خودش صلی
 علیه حکم فرمودند و تکلیف میان مردم را بچگونگی
 در توقیع وضع نکردند و آن ابطال ناسبت خاص بود
 و در آن ابطال چه فایده ای از مضدین معلوم شد
 و باطلهای آنها از مردم واضح شد تا گفته گردید
 وجود لطف و غیبت متناهیان مشروح عمومی فرمودند
 که معروف و مشهور است و علماء اعلام مثل شیخ
 صدوق و شیخ معتمد شیخ مضی و علم الهدی و
 شیخ طوسی و اصحاب ایشان نور الله مضاجعهم
 قدس الله سرهم طیفه بعد طیفه و شنه کسبها
 بلا و فضل با استحكام تمام از علماء و مقلدین و بزرگان
 نفی الضم و الاحترار از روز صدور آن توفیق شد
 حکم حکم حکم در آن رفته و بحمد الله نا حال در میان

اصل حق جاری است همه نوع مردم را در تکلیف باطن
در این اوست بدین غریب و بدین توحید و بدین
تاویل و بدین مفید و غیر ظاهر واجب است که
غیر از این هر چه شخصی خیال و فهم برسد احدا
ملاک خود الشخص است در خودش کار خودش و
کسی دیگر هیچ چیز نباید بر هر یک از افراد عبادت که
حضرت محبت چارم معصومین پیشوایان ما ائمه
صلی الله علیه و آله بطوری بشناسد تا بداند او است
در خلق غناء تمام منصوب خداوند علی اعلا بر
ندارد و تمام مردم با و وحده و سبیل صلی الله علیه
و آله مستغنی اند از همه حیوانات مخلوق تا خودش صلی
الله علیه و آله ان علامات فرموده شده مخصوص مبلو
نقل کرده در کتابها و عبا خود که نوشته اند بخاکم
نیاید ظهور فرماید و فدا بشیر خود را ظاهر

به پاك

به پاك كردن تمام روی زمین از شر و کفر و فسق
شهر از غنچه جدا صلاست و از جمله اسرار طول غیبت
کویا همان باشد که گفتیم چنانچه انتظار توح ^{جنت} علیه السلام
و ما آید و آن وقت به غیر خودش از برای ^{در اقله} تفک
اصلا به قوم خودش از مؤمنان داشته و فیکرد
دیگر قوم خودش در اصلا به خودشان چیز ندارند
غدا عرض کرد و لا یلد الا نورا کفارا انون با
امر شد کسی در عمل مانعین خودش و طوفان گرفت
تمام روی زمین و پاك کرد روی زمین و از همه
کافری که اصلا به تمام آنها از مؤمنان خلا کردید
مویه هست و هم چنین کویا از جمله امتحان خلق است
تا خدا برستی منحصر از برای فائزین در وجود اقدس
مبارک او باشد که خداوند است نگاه دارند و
حفظ کنند او صلی الله علیه و آله و دیگران خارج ^{نشد}

بکفر

بکفر خودشان در آنکار که اخبار از حضرت رسول و ائمه الهما
صلی الله علیه و آله در طول غیبت اولیاء در هر مرتبه است و سبب
معلوم نبودن وقت ظهور کویا از جمله تحصیل ثواب ^{مت} ^{ما}
در انتظار بیک درجه از کلمه انتظار تا وقت ظهور است
و این عالم یکنامه است و آن روی زمین است و اسما ^{مت} ^{ما}
انست که زمین اصل است چنان معلوم و اسما ^{مت} ^{ما}
کویا با هر فرد که زمین باقی است اسما بقاء زمین باقی است
و چنان از جانب خدا صاحب خانه بر روی زمین مالک
زمین و اسما است در پادشاهی خداوند شجاع و جل
سبب خداوند او را خلیفه اولیاء است که خلفت الاندازد
انچه خلق است تمام از برای ایشان صلی الله علیه و آله
در جمع تفصیل حدیث کشان و منافع خبریه انچه در
تمام عوالم است بلا انقصا در هر عالم مخلوق بلا
استثناء بدل و اتفاق ایشان است صلی الله علیه و آله

برهم

برهم در راه خدا خالق و معی رست سجان و دعا
و هم در امتحان شکر و ناشکر بنده نابینای خودشان بر
و بحسب آنکه شریفه الذین یفقون اموالهم فی سبیل الله
کمثل حبه ابلقت سبع سنابل فی کل سنبله ماه جنه و
الله نضا عفی عن ابناء در عوض از خداوند از برای ایشان
صلی الله علیه و آله بل لعل المعروف علی فله المعرفه غیر متناهی
است بحکم عقل در کلمه اولیه با سنان جامعیت بحکمت
از برای اداء غرض در خلقت خلق و بقاء همه بوفاء آن
غرض چنانچه بیانی از انکر و بدله است چنانچه سخن لایق
حق است و انچه که انچه از فوق عرش تحت التری در دنیا
و لغوی است تمام مذکور و تسبیح و تحلیل و تقدیس
و علم و معرفت و طاعت و عبادت گفته و جای آورده
و این و فعل با سنان ایشان صلی الله علیه و آله
بوجوب نماز الدال علی الخیر کما علیه و آله شریفه

منها

من جامه با الحسنه نله عشره الفاضله ان برای کوبیده و خا
از زده و ده ده که حد باشد و خداوند مقصود از بر
ایشان صلی الله علیه و آله بفضیلت ایشان صلی الله علیه و آله
چند خدا خودش که معطی است و اولاد و پس ایشان صلی الله علیه و آله
محال معرفت بخودش و خزان خودش سبحانه فرار داد و تمام
معرفت بخودش سبحانه و را که در ایشان صلی الله علیه و آله
داد و خلق از خون عرش تحت التری بنایست ایشان صلی الله علیه و آله
علیهم امر فرمود که تمام خلق منفسک با ایشان و بولا
ایشان صلی الله علیه و آله نباشند در وجود و قول و فعل
چنانچه در دوازده جا معدوم بموالانکم علمنا الله معا
دیننا و اصلح ما کافر من دیننا و بموالانکم تمت
الکلمه و عظم النعمه و اقلعت الفرضه و بموالانکم قبل
الطافه المقترضه و کم الموده الواجبه و الدرجه الرابعه
و اللقام المحمود و للکار العالم عند الله عز وجل و الحما

الحليم

المسلمين والذين في الكفر والشقاق فليست لهم ديناً اماماً
أولئك من السبيل الذي من ناكبنا مع الشاهد من ونحقوق
مؤالات بهواشأ از دشمنان ایشان که ایشانند صلی الله
عليهم و آله و رحمتهم و بخت ذک ایشان در ذکر و بخت
خداوند است اسماء ایشان در اسماء و رحمت خداوند است
لجناد ایشان در اجساد و رحمت خداوند است انفس
ایشان در نفوس و رحمت خداوند است آثار ایشان
در آثار و رحمت خداوند است قبور ایشان و رحمتهم
چنین فضل و کرم و وجود و احسان و مصلحتای خداوندند
و تمام آنچه جز نیست که کلی عوالمند و مظهر سلطنت خداوندند
در عالمین صلی الله علیهم و علی آله و اهلهم
من الانبیاء و المرسلین و الاوصیاء المرضیین و الملائکة
اجمعیین و تمام الموقبین و رحمتهم و بختهم و کرامت
هم و سلطنتهم و ارضی و لوازم هر دو وجه لازم و ملازم

علم

علم و معرفت و طاعت و عبادت مفهوم و واضح است تا بقدر
جست در تمام آن کرده و حکمت تمام از معلوم باشد و از باب
نص و عقول خلق و عبادت است افتاء علیها و حکمتها از یاد
در تمام آن بر هر یکی خلق و عبادت چون کلمه گوشت و گوشت
نام نماند و معلوم همیشه عالم را بر روی زمین از
تا و علمه العله و حکم و روح الارواح و ولایت
خداوند سبحانه با او باشد و بنویس او انواع قبول
باهلیت و عبادت در خلق مفیض گردد و برود و از
حکمتها و خاصنها و از هزار تمام کلیات و در تمام
جوانان بحسب کمالات تمام خلق و عبادت هر آنکه الی
شاء الله بواسطه وجوده بار او باشد و آنچه علم و معرفت
خلق شده است با تمام از برای اهلیت او منتهی که او
در مقامها البعد درجه اکملیت انسان و او از هر کالات
حیرت و غیبات و معلوم است آیند و مطلب بسیار بزرگ

تمامت کمالی کاملی و عبادت که هر بقدر آن باشد و عبادت
و در تمام بر روی زمین در عالم باشند و عبادت
او باشد و از او مفیض مثل نور لفتاب که بر اشیاء
بناید و باطن بر تمام ملوک تمام اهل عالم ناپیدا گردد
و عبادت عبادت و عبادت و عبادت و عبادت
که تمام عالم را طاعت و عبادت او شود و عبادت و عبادت
است و او خودش مستقر باشد تا غایت کمال در طاعت طاعت
و عبادت و عبادت و عبادت و عبادت و عبادت و عبادت
و عبادت و عبادت و عبادت و عبادت و عبادت و عبادت
مردم صاحبین در عبادت طاعت عمل او قبول باشد
و اگر عبادت و عبادت و عبادت و عبادت و عبادت و عبادت
نفس و عبادت و عبادت و عبادت و عبادت و عبادت و عبادت
اهل عالم کرده تا بوجود آمدن عبادت او است و عبادت
و کسی و عبادت و عبادت و عبادت و عبادت و عبادت و عبادت

و بر این که بعضی خداوند از باران و غیره با ایشان آنچه ^{میت} خداوند
مصلحت از برای ایشان را در او مصلحت خداوند
ملازم علیه کند و افاضه از برای او بر تمام خلق خداوند
نماید که در این میان بطور آنچه ایشان را بر ایشان نگاه
مبادد و در این کفر بطور آنچه ایشان را با ایشان نزدیک
کند رحمت فرماید چنانچه او بابت بختن راه عذر بر
ایشان بمقتضیات خلقی این زمان هوش و جهات
دیگر ایشان را از برای اخذ او مصلحت در امکانی فتح ابواب
راه معرفت بسو دین حق زیاده کرده تا هر یک که منتهی
باینجه افاضه باشد است نشود بخت بر او تمام گردید
مقتضی باشد عامل بکنایه و چراغ کاو چراغ برق
و عکس بملکوت و هم چنین الی ما شاء الله همه آن
از شئون ذاتی طلب است در آرزوی خود مکنند
در خود انسان چنانچه مکنون اند در حال و بقضیه

قلب

قلب میشود از ایشان در میان با طاعت الطاف الهی و معرفت
در مبادد و تا بکثر ذکر و عمل با آنچه در مبادد است از ایشان
مقتضی در طاعت عبادات بخلی تمام مستخرجان فعلیه
و آنچه در ملک و ملکوت است اطلب است و بشود که تمام آن در فرشتگان
حضرت امیر المؤمنین صلی الله علیه و آله است که فهم القاضی کل
بافعل محب ملک راضی و اشکار گردید و صبر کرد و هو
چنین قرآن کریم که دارای تمام نور و شکر است سوره مبارکه
بسم و اگر خواند کرد در نفس بر آن بطوری که از آن نعمه ظاهر است
الله علیه و آله است بدید شود تا کشف بسیار از مظاهر
محموسه فعلیه نماید از جمله آیه شریفه که خداوند میفرماید
و ابتر لام انا حملنا ذریتهم فی الفلک لثقیل و خفیف و انا
مقتله ما بر کون و آیه شریفه ان یقدر بطور است خداوند
او و نه از آن و خلقاء او اند و پس در اخبار او نعمه ظاهر است
صلی الله علیه و آله کسی را منع باشد و کشف او خداوند

مدغم آنها بطلید تا هر چه خداوند سبحانه از برای او خواسته
 گفت او کرد و اندک زمان طوری در عالم و اهل عالم و ملوک و ابدان
 نبدیدند و شنیدند و از جمله و مقامات ملکوت باش بطور
 بوجبه و مافیش بیکر بسیار معلوم است بندهکان خاص خداوند
 و وجود خودشان بایمان و ایمان بال محمد صلی الله علیه و آله و بحسب و کلام
 چهارده نفر ایشان است که خدا صلی الله علیه و آله و آید شمنان
 ایشان در مقلد عمل و صلی و وفاء بجم و معرفه و طاعت
 و عبادت و ذکر و تسبیح و تحلیل و تقدیس ابدان و ملوک و
 خودشان و با اخلاص و خلوص و جاکری و جان نشاوی بال
 محمد اهل بیت و رسالت صلی الله علیه و آله و آید چنان نصیحه داده
 و بپنداشته و در کف امتکان از عسکان بنور قلب
 نایمانی و سیدند و سیدند و سیدند و سیدند و سیدند و سیدند
 عالم کردند بکنند و سیدند و سیدند و سیدند و سیدند و سیدند
 و سیدند و سیدند و سیدند و سیدند و سیدند و سیدند و سیدند

در آنچه

و آنچه خواسته اند خواهند شد و بشود تا آنکه جفتم و اهل
 از انجست و اهل از او در دنیا و در دنیا و در دنیا و در دنیا
 گفت و از برای ایشان که ایشان را چهارده نفر بنویسند
 و در ملک و ملک و ملک و ملک و ملک و ملک و ملک و ملک
 خودشان هستند از خودشان ایمانهای خودشان
 خودشان و امانت با اختیار خودشان کرد و در مقلد
 سعی و کوشش را نموده و در مقلد و مقلد و مقلد و مقلد
 از برای از این سگی خود این مستحقان بنوده این موضوع
 مقلد کرده و احوال آن در مقلد و مقلد و مقلد و مقلد
 پس آنچه از شئون ملک طلب است با اختیار و عمل است و در
 و ظلمت چه در مقلد و مقلد و مقلد و مقلد و مقلد و مقلد
 بکار و مقلد و مقلد و مقلد و مقلد و مقلد و مقلد و مقلد
 از او و مقلد و مقلد و مقلد و مقلد و مقلد و مقلد و مقلد
 ای ما شاء الله مودع در این است که او خال است

و بالانسان عوالم دیگر که بتجسس است در فرائض و احکامات
 موسی علی صلی الله علیه و آله است از غم آنکه جرم صغیر
 و فحش اطوری لعالم الاکبر و فکر انسان بهوش و عقل اگر بشود
 تجسس از معلقات همه باین معلوم شود و محقق فلاسفه در
 عالم علیم بالذات لا اول له ولا آخر له از حق ابدی غیر تمام
 اشتباه بقوم بتمام اشتباه تمام اشتباه انسان را
 و باید کرد که در این سیمانه که شبیه به موجد ^{واضح} مژده
 عن علی الاطلاق خالق تمام اشتباه محبت بخشنده
 محبت و عقل و هم چنین آنچه را که خواست معطی
 و اصل غرض اخوت است نگاه دارند عالم معلق که
 تمام جهات آن نهی و لا شئ محض است از برای اخوت
 و وجود خلیفه او معلوم است بجهت خلقت واجب که اگر
 و عقل نبود خط و دیوانگی میبود و اگر خلیفه او با نظایر
 عالم در جای آمدن طاعت و عبادت و معلقان هر دو

بطور صریح او میبوده ملائکه غرض خلقت خلق برده و دنیا
 عالمی بجهت این چنین در جود همیشه و مطلق خلق خدا
 فصل منسوب و شکار عقل محققان اینها و جواب عالم میدهد
 بالحق مجدد ظاهر واضح بر بابت و عالم خانه و خبر از برای
 او است نفس زندگانه خداوند بار مفضل بر اندر
 خلق در نفس او منتفی شوند و روز برای از برای از آن
 میکنند و میر و باند خلق در مدتی از مشم کردند که
 تمام روز باین سفر خان نعمت از مشم و او در صفات
 القبر خزان خبر خدا دارند که مشم هر چه خبر خدا
 مثل چراغی که معلوم است هر چه چراغ از آن چراغ روشن
 شود از آن چراغ کم و کسر نکرد و این مثل مشم و
 توان آن که بوصف بناید خبر فیض و صلی الله علیه و آله
 ثابته تمام اهل عالم در آن مستفیض و چیزی از آن کم و
 کسر نکرد و عالم حیوان کو بطن است از برای در نزد او

مولود است مثل گفتند و مثل نصف کرد و مغز
بامام و نمودن وی است و حضور او از زمین تا آسمان
که میان وید و ظاهر و باطن اهل عالم و مران به بینند
و خود در هر همه لغز عالم که از برای او کویان است
چنانچه گفته اند خاص و ناظر باشد که شاهد بر نام کارها
خلق است و در نیلانی و خطا ندارد که مظهر فعال
خداوند و امر خداوند است بین کاف و نون و او را
با تمام خلق و مشی است و مشی بصفت و طاعت خدا
با تمام خلق و مشی بصفت و رحمت خدا اضافه بر
و طاعت است خاصه است با مؤمنین و ثواب از
خداوند است از برای تابع او و عطا به خداوند است
از برای مخالف او و معرفت خاصه خداوند مخصوص
او است و مردم مصدق او و تابع در ایمان با او می
او است از معرفت که شکر نعمت ایمان است و ناشکر

کفر است

کفر است پس نیست هر که روزی ناکهانی من حیث
لا یجد بگویند از مؤمنین نخواهد اینک مخصوص
است در اندیشه باندان و بحسب و اگر بال محمد صلی الله علیه و آله
دارد خواهد بود و خاصه با آنها بشکوه اصلند و انوارند
در عجب همه بگویند و بصفت چهار و متفرقه علی
الله علیه السلام که در اخوت بازگشت خلق بگویند ایشان است
و صاحب خلق بر ایشان صلی الله علیه و آله و ایشانها
که اول ملاحظه و صادر اول آمد و علت ایجاد تمام خلق
و فعل کل آنها و انوارند و منیرند و مشورند و محکم تمام
و لرسلین و اوصیای ازل و غیر او معصومان و حق
نوحید پروردگار عالمین صلی الله علیه و آله که بالفعل بود
محمد صلی الله علیه و آله و وصی دو نوزدهم از متهم هشتم
مشرط به نیر الود شمعان ایشان حال که بفعل است
نیرسل و در بیان بلعن دایم بر همه آنها با شما و شما بدان

الها

انما شغول بعد زبان و دمان خود را باوان و محمد
 وال محمد صلی الله علیه و آله **فصل فی بیان**
 و معاد که ایشانند مخصوص قلب عوالم امکانند و بتوسط
 ایشان از اول عوالم وجود و غایب عوالم ممکن بود
 هست و مؤید خواهد بود چنانچه انفاضة قلب
 هر نفسی در نفس خودش باقی ماند و چکی هر نفسی از ایشان
 و بزرگ عالم امکان که چنانچه هیچ نفسی در قلب ممکن نشود
 عالم امکان فی قلب ممکن نباشد که اصل قلب است و
 باقی ذرات آنست چنانچه معلوم است قطعه از بدن
 که جدا شود چون قطع علاقه از قلب کند او را دیگر
 احساسی نباشد و در لغت که تمام قالب و بنائی بر کوه
 باز با قلب شود چون سکنین مصلح در ترکیب از کوه
 و انکین است در تجربه همچنانکه هیچ چیز در قلب ندارند
 تا باز ترکیب شوند و اثر مدار آن طعم واحد خاص

کندند

که در این نشان در ترکیب اند و وجه است و خبر نه هیچ
 هیچ وجهی باقی ندارند تا باز ترکیب گردند و اثر مدار
 قلب شوند و در خواصه مسئله در عفا هر یک از اینها
 مفهوم است چنانچه شاید شود مثل امراض و نوبه با تمام ترکیب
 او را عضو و در غصه دیگر نام در عرض اگر باشد و شاید و
 شاید اگر شود در هر دوره سالهای عمر و بنای خود از
 اول تا آخر در هر دوره و خود را ببیند تا با کلیه بخان
 یا بعد از الله العالم و در عضویت هر یک از اهل عالم در اصل
 آنچه از کفران برده چه بصورت وجه و قالب در آن جهت
 خودش با آن علاقه که بفعل خودش از برای خودش شده
 منقلب در همان خود مفهوم است پس مدرك و مدرك
 قلب است بر وجه و اشراق تا صلاح در صلاح خود
 صلاح یا بد
 و فساد در فساد خودش فساد ببیند که از محسوسات خود

اخال

انچه در کتاب اربعه و حای آوردن اعمال با اختیار در کتاب
 خود نشانست و خطی بخدا اجل شانه نداده مگر آنکه او سبحانه
 دانسته است بمقتضیات ایمان مؤمنین و بمقتضیات
 کفران خدایان بکار و کوب از جمله مطالبی بر این اثری
 باشد زیرا آنکه او است بخیر و عفو و خشنود است از برای
 مطیعین و ابرار و از برای عاصیان و نادر که کرده عفو را
 و خشنود است بندگان باین نشاء پس از ایجاد لامر شی
 هکی باینکه آمده و میباید و خواسته است هکی در این
 نشاء همه یا اختیار خودشان در افعال خودشان بعد از
 فهمیدن و نهای خجتها باشند تا اختیار حاصل کنند
 گردیده شده و میباید و خواسته است حول و فوه را از
 قاصد و صفت مصیبت باینکه نایم و بر بزرگ
 بنایند و خشنود است بندگان بی او و خواهی بنایند
 تا مقروض و غفل بنایند و هم چنین الی ما شاء الله
 که واضح

که واضح است در مقصود ما شاء الله کان و ما لم یکن و ما
 خداوند سبحانه و غیر خواسته است باینکه با نظام برسد و هم چنین
 همه مشیات و اوارات و مناسبات با وجوب و عفو
 او است از مؤمنین و چون است اعتراف نموده و اقرار
 و سر عام آنچه عفو و بیاد است و عفو و عفو و عفو
 همه منسوب است باین مؤمن است و بمحقق ندانستن
 اثبات و در این است بمقتضیات واضح الی تسلیم آنچه است
 عزیمت این سید بان و از جمله عفو و عفو و عفو
 که است مؤثر بر خلق و جزاء و حساب و در خلق و نایبند
 مؤمن و در این است و تعلید کافر و در جهنم و هم چنین الی
 ما شاء الله در محن و مان و واضح است لافند که از فضل
 و هم نشاء از فضیلت و معاد و هم چنانچه ^{آثار بگذشته} _{میر} معصومین
 میثوابان ماها صلی الله علیه و آله طیف و احد و نور و
 و ما ما طلب عالم امکان و هر یک از ایشان تمام ایشان است

و شوق از قلبه معلوم است تمام خود را میشت و عده است
 در هر خبر است که با بجز هم است و اهل کور او و جویت است
 بکسر و خرم و او در هم و جنت و بویست است و جویت مخلوق است
 است و جویت و بویست کا و کا خدای خداوند شجارا
 معلوم سازند و در جویت مخلوق است کا و کا بیشتر بر آگاه
 دانند چنانچه جویت و بویست هر مرده و هر ند و که در تمام
 عالم باشند و من و من الباقان علی الله علیه السلام به بینند و
 احیا کردن آن مرده و افعال او و شوهر کردن او و بعد از زنده
 شدن او و حال او را در خواند شوهر ماندن و اولاد آوردن
 افعال او بسیار گفته شد علی امیر المؤمنین صلی الله علیه
 و آله و افعال و منظر الغریب و در کتابت و استخاص
 مخصوص بر این زندگانی بجای رسیده اند باراده هر چرخ
 خواستند شد و در کوفه شریف داشتند عبد الله شکار
 از مغویه کرده که در شام با اهل خانه اش بواسطه شمع

به نور می دادند از خود خانه عبد الله با هر که در هر چه در او
 زمین و دیوارها جان از شام بکوفه نقل شد که گمانیکند
 او بودند و بقیه ندانند که آنکه خانه خودشان را بهما و صبی که
 در شام بود و بکوفه و دیوار و از مدینه و صفت بسیار است
 بطرف شام اشاره فرمود و سبیله مغویه را در شام کند
 و در حق لکدان کوفه و جنت و جنت حسن سینه او و از ده که شام
 بروی خود بزین چسبید و فریاد مکن داد و خود را میگرد
 و خود را میگرد شام و بکوفه خود را که خود را با این کردید
 و بکوفه با این بود و خود را که بکوفه که با این کردید و شام
 در عالم و از افعال و افعال او ماند و در بعد از او چه
 شد هر آن او بوده خلاصه و از جویت تا این در شام
 صلی الله علیه و آله از شهر شریف شریف میبرد و با شمشیر مجاز
 میفرموده و از این بفهم ای ما شاء الله که تمام عالم در
 حکم ایشان صلی الله علیه و آله است چه که چنانچه در حضور

ایشان علی الله علیه السلام مثل کف دست و پایشان مثل خفک و پایشان
 مثل ام و جبرینک و جبرینک و جبرینک و حکم ایشان علی الله علیه السلام
 خود حکم خداوند جل شانهم است بفرموده خداوند خویش خدا
 تا آنچه خدا خواهد است خویش ایشان علی الله علیه السلام
 که خود ایشان علی الله علیه السلام بخواهند مگر آنچه که خواست
 خداست بجا نهد و لوائی حضرت سلمان بن ردا و دوزخ
 حضرت عیسی بن مریم علیهم السلام جمع در ساحه صادرا
 از ایشان علی الله علیه السلام جلالت خالق اندام ایضا خبرا
 که بالنام از برای نوح خداست و در خود نوح خدا
 که عالم معرفت و تزیینات هر چه عوالم ملکوت را باشد ملکوت
 و هر چه عوالم ملکوت باشد در ملکوت و ملک و ارفع است
 اندیشه شد مردم از ایشان علی الله علیه السلام اگر خبر و خود
 اظهار ارای ایشان علی الله علیه السلام تمام عوالم ملکوت
 و ملکات ایشان است بفرموده خداوند شود شکها و خشمها

دو بار هزار سال و حال اکسیر و سنگین از اولی و آخر و مثال
 از بسیار بخورده اند و مردم میگویند خودشان و سائیده و
 اصل ثروت و دولت بان گردیده اند و اگر خبر بدتر و جدید
 اظهار بجا ندادن و جان گرفتن و نسخ کردن و امر از رابر
 طرف کردنست چه در دنیا مرده زند و شیر نقش پرده را
 بجان آورده و در صبح طایفان مردان و سنان کلا
 کرده اند و چه بفرموده اجداد و حاکم افدینا و روضات
 مطهرات ایشان علی الله علیه السلام بمقتضی ظاهر شده است
 و اگر خبر در نوح جدید بر کردن کرسنکان و نشنکان را
 سیراب نمودند چه در هزارها از خلق چه در سیراب
 و چه در سیراب اگر دست و پا بچوبه بنود و چندین
 دفعه شده چوبه بنوبان نود داده و در دست
 و صوبه داده و در زیر آفتاب و آفتاب و آفتاب
 چه در هزارها از خلق سیر و سیراب گردیده و سیراب

شده درخت و چشمتان لها مانده و از انشد الان نیز باشد
 و از برای خودشان صلی الله علیه و آله رسید بمانده از طهارت
 است مکرر بشاهد چشمتان مردم و اگر خبر در موحیدان
 و اشیا را بر اثر خود گذاشتن و کرسنه ماندنست تمام شد
 از ایشانست صلی الله علیه و آله و اگر خبر در موحیدان
 بشریه و کشتن مخالفین است آنچه فدا رفت خلق شده است
 با تمام در تیرت با ایشانست و اگر خبر در موحیدان
 میرد بمثلانی و مانده از اشیا بر طبیعت طبیعت خود اشیا
 و مخلوقات و تشکی و کرمکی از برگشته غالب بمثل
 همگی مردم بعد از فضا و بخت در صحن گرفته
 ابلیس امرین و معاودین شبا طین در آمده و ایشانست
 صلی الله علیه و آله با خدمت در صحن دادن و ابلیس در
 اوقات و از همه مردم در بودن و نبودن با و ان
 خبیث انطیقا بستان صبر ایشانست و محبت خدا از

برای نوحید خدا در تمام طبقات متناسبه بفهمد مردم
 حق را و خداوند ثبات قدم در راه خودش را که بمثل
 کوه در جای خودش است بپایادوست و در مکان تمام دنیا
 مخصوص باشند که مخالفین خود حضرت جعفر طیار سلام
 علیه و آله بعد از شهادت بر سر نیزه ها بلند کرده بوده اند
 و بر حضرت رسالت صلی الله علیه و آله و آله که از مدینه او را
 در اینجا مبدد ناگوار کرد بد خود را و ببال از الطاف
 الهیه انحضرت در آورده از سر نیزه ها پیر و از کرد
 و از همه جمعیت محبت خدا را بشهد سلام الله علیه
 نگاه میکردند و شهیدان اول از علماء خود طرازا میدادند در وقت
 شهادت بعد از دو رکعت نماز و فطره نوشتن و بانی مقلو
 تا نصره صلی با سنان داد و بران نوشته دیدان کنت عبدا
 فاصبر معافی بالا ترا از شهادت در راه خدا خدا از خدا
 نخواهد بود که دعاء اولیا خدا از خدا بپایه بوده است

که حق تعالی آنکه در حدیث علامت محبت حضرت امام
 علیه السلام و بعد برادر و اولاد اهل بیت بنویسد سالت علی
 علیهم در هر طریقی از عالم بخوبیت بگوئی اثم با دفع شر عباد
 کبان در سجده ای از دو باو نشسته فضل از دخت در اباد فرد
 که در غاشور باغخان غرا میاید از شلخته او خون میچکد
 از سر نرزه و علی از فردین در دغاشور آب آینه محو و قتلا
 میشود از برای او بنمودم گفت مثل آن سر نرزه در مسجد
 رضائی از رود بار موجود است که خود شریعه بود و چشم
 در عالم بسیار است چنانچه چهره در اندام هر جوده را که
 کنند در عالم ز بران خون میجویند تا وقتیکه از غالب عالم
 بنی امیه و اتباع آنها بیدار و جهنم رفتند و از سنگهای
 ستر در حال دادن با طبع است اهل بیت بنو علی
 علیهم در او منطبق و بد شد است که هر چه صفحه معتد
 شوم همان در ایله که در جلا صفحه اول بد شد

بوده است چون آن ظاهر مدعی آن طبع است و حد
 سال جبل سنکی بر قیاس الله محمد علی ظاهر حق چن
 در املکه مشیر السلطنة بعد پوز باد او را گرفت
 و مختصر است اینکه ما لکن صلی الله علیهم اجمعین را که
 بخوانند و بخوانند مگر نوحید خدای با البش
 و حق از البش است و حق بسوی ایشانست که ایشانند
 صلی الله علیهم اهل حق و معدن حق و هم چن
 از خدمات مفضل بر تمام عالم با سراق البش صلی
 علیهم فرا گرفته جار بست و برافضا مکتون و در
 آن بنیبر فضلهادر حجاب مسود مکر مقتضی خود فضل
 لا حول ولا قوة الا بالله حول و فوه دو خلقند از خلق
 خدا در تکیون خلقه هر یک از خلق گذارده شده
 اند بقیالبت قبول مفضل از فیض اشرافی بلا فضل ایشان
 صلی الله علیهم بفر آری غام هوالم بلا استشاء نا

بشود هر يك از هر چه در خلق در هر وقت با دوازده مخلوقه و
 موجوده دفع موانع و حجاب اگر خدای خواسته کرده کسب
 دارد از مسلمانان باین قبضه خود و باین اقسام بسیار
 دیگر کسی از آنرا در هر چیز که باشد مقتضی بخیر ملود
 با خود بالله مقتضی بشر و اگر در کی تواند با اختیار خود
 عمل آورد و با خودش را بفعل خودش معلوم سازد و حکم
 همه با خداوند است سبحانه و تعالی ان الله دانا البه واجبون
 دوستان آل محمد صلی الله علیه و آله و سلم و شیعیان
 ایشان را از حق حقیقت دایم موبد باشند **صلوات** هر که چه
 در این ساله مطالب مکرر بسیار دارد ولی بالطف و ضافه
 است اما مطلبی که بنویسم خودم بالتسبیح مکرر و از خوش
 دارم تا آنرا و اعتراف و اذعان من همیشه در آن واضح شده
 کسی که در باب انکه ضافه و لطف بنمودارد خدا را گواه مگر
 بر گفته اردی عقیده خودم که در معرفت عالم و از روی

اجتهاد

اجتهاد خودم دین و ایمان را واضح نموده ام مختصر باین است
 که من و اباء و اجداد من در آن بوده و ابدا لا بدین ^{نفس}
 الهی و لطف و رحمت او بدین الذین آمنوا بالقول
 الثابت بیان میدارم هستیم ناین کتاب ان شاء الله
 بدین از برای من در روز حشر و حساب و ثواب ^{شد}
 که خداوند جانها را از برای عجز ماها گذاشته و سزا ^{منه}
 ماها را در آن مختصر کرده است و بس لا غیر ائمه پیشوا
 و راه نمایان و چاهانان از برای ماها خودش نصیب
 فرموده است و آنچه از معرفت و آنکه خودش از برای خود
 خواسته بر حسب شایستگی و ذاتها قرار داده است جمله
 توحید و ادیان توحید و محال معرفت خودش اولو
 العلم و دانش خود را علم با مختصا و خودشان شادی اند
 بسوی بهشت و مانند نند و بر ماها انصاف و موالا
 نهاد و نیز از دشمنان افکار او جیب خوده است که در ^{از کلام}

مختصر است

و عبادات

وعداوت و طغیان حتم است در علی با پسر او امیر علی علیه السلام
رسیده و باذن از ایشان داده شده باشد مطلق ذکر و ثبت
بهر حال بقصد آن ضلعه است و در دو آن و هدايت و
امثال و تعليم و اشد و متابعت و مولان و عقید و مناج
در هر یکی است تفویض و نسیم نسبت با ایشان صلی الله علیه
و آله و علم دادند و ایشان صلی الله علیه و آله را با اختصاص
و انتم و از هر عیب و رفیع و وضع لا ادری بخش خوانند
تکلیف در این ضلعه با التبع موجه نمیدانند از معانی
است که خداوند ایشان را صلی الله علیه و آله محال معرفت و ارکان
موجید فرار داده و ماها را رعیت و طغیان و مایهین و موا
و مایهین با آنها سرده است نادانان ماها حاصل آید
و دین و ایمان یکی و هر آن از برای خدا باشد بکن این است
که نمک بقران و عبرت و شوق عزت طایفه طاهر ازل
بخیر و صلی الله علیه و آله داریم که بنا و اخوان از برای آنها

و پسر

بنا بر اینها در این صورت حق است در بیان ماها

و پسر صلی الله علیه و آله خلق فرمود است علت غایی علم
خداوند است با تمام و مالا کس در ولايت خودشان صلی
الله علیه و آله بر هر چیز بر واضح بر ماها است خدا و جوا
بقول و معنی ولايت ایشان صلی الله علیه و آله مضمون از این
نقش است قرآن است و لکم الله و رسوله و المؤمنون
مؤمنون الله صلی الله علیه و آله و آیه اطعوا الله و
رسوله و عوا و الامر منکم اولو الامر امیر هدی صلی
الله علیه و آله و آیه البیة اولی بالمؤمنین من انفسهم
و غیره و در نصب علی امیر المؤمنین را بجلالت بر
حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود است اولی
بکم من انفسکم کفند اللهم نعم ای چنانست انگاه
با انخصوص فرمود من كنت مولاه فهذا علی مولاه
در همان ولايت حضرت رسول صلی الله علیه و آله که
ولايت خدای است و مردم و در مجالس عید مکرر

و مکرر

و مکرده الله بعد از خود شرح علی ابرار المؤمنین و حسن و
 حسین سید اشباح اهل الجنة و نه فرزند هر یک بعد
 از پدر خود از حضرت امام حسین صلی الله علیه و آله اسم بردند
 تا حضرت حجت و عیسی و طول کشید عیسی او را تفصیل بود
 که هر یک در یک دهر ولادت اند اولی بنصرف از خود مانع بود
 در خود مانع میگردیدند و خداوند برادر تمام خلق از
 عالمین بعد از حضرت امام حسین صلی الله علیه و آله پدر است
 معراج مؤمن میرشد زمین که بلا است و خدا را زیاده نکردن
 فی ائمه امام حسین صلی الله علیه و آله است امیدوار بفضل الله
 هستیم که مرا موفق فرماید با تمام اعمالش مقصد مطلق تربیت
 در کربلائی جای با و در که تمام دین و مذهب ماهاست
 ماهاست ایشان صلی الله علیه و آله و بیقرانست و نیز از
 همه دشمنان همه ایشان در دنیا و آخرت ابدی جانچه
 خداوند در قرآن فرمود من یکفر بالجا عوت و یومن

بالله نقداً ستمک بالعزة الوثقی لا انقسام لها والله
 علیم و وصیت حضرت رسول صلی الله علیه و آله و آله و ان
 شده است و از خداوند مسئلت میدارم مرا بهین طوری
 بلطف عیون خود خدمت ایشان مشرف گرداند و بر این
 تفصیل چیزی را که با عجز خودم از برای احیاء خودم بقاعد
 مسلماً از و اضاف و از بدید شد ها و مرئیات سلف و
 خلفت و نوما نشان واضح بوده فهمیده ام همانست که نوشته
 و خداوند را بر این کواه مبکرم و نزد او این عقیده و قصد
 و فعل و عمل را میسپارم و مراد بر پناه خود بان بکیر و ثواب
 و حفظ فرماید که خبر از اهیج نمی فهم و در وقت خلعت
 این نگاه کار شاهد باشد و هو خبر الشاهدین که ایمان من
 حضرت خاتم الانبیا و سید سل محمد بن عبدالله و وصی
 خلیفه بلا فضل از حضرت ابرار المؤمنین علی بن ابی طالب
 که او بنی علی مخصوص است با این لقب حد لا شریک له و
 حرام است غیر او را بنی المؤمنین گفتن و بال معصومین

هر دوی ایشان تا حضرت محبت موجود بدوی زمین صاحب
 عصر و زمان ماها و احوال امکان خلقه خداوند سبحان
 صلی الله علیه و آله است که هر ایشان منصوب منصب و نص خود
 خداوند متعال اند و خلافت و طابیت حضرت رسول صلی
 الله علیه و آله و منصب نص خود حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 اله که با شما هم را فرموده اند و منصب نص هر یک خودشان
 بر دیگری از خودشان که هر یک بر دیگری خود را داده اند و هر یک
 بقدر تقاضای او زمین موجود و غایب از انظار مردم است
 که در انظار حکم خداوند است و ظهور و خورشید و عمل الله و حق
 و ایمان بنام آنچه ایشان صلی الله علیه و آله است با انظوری
 که نزد خود شایسته اولو العلم و متوجه در علم خودشان اند و
 بقرآن کریم چنانچه عقیده ماها است و پس و کافر و مکرر که دشمن
 ایشانست بر ایشان و پیروان از هر دشمنان ایشان و انکه
 که خودشان کافرند و بدین و مخالف و اعمال خود را کمال

تعداد و جسد و کار و شبیهات و هر چه جای میآورد و محبت
 نفس بقدر ظاهر از اول پیوسته تا آخر خود را مشغول
 بقصد و ملائمت و متابعت چارده نفر خودشان و خود را و اینها
 المعصومین صلی الله علیه و آله و قرآن ائمه و اهل بیت و اهل کربلا
 کفشد صلی الله علیه و آله میگویم و خودم و جمیع عیال و جهان
 بجای میآورد و متابعت بجای میآورد و آنچه را که خودم ملذون هستم
 بکشتن آن از خودم قصد بنمایم بآن عیال که نزد ایشان است
 میگویم و خودم عیال تمام خاصه و سرحد بآن تو جبهه که خود
 صلی الله علیه و آله دارند و این کفشد ماها بر حسب عقیده ماها
 است که در کفشتن آن از ایشان بنمایان ایشان صلی الله
 علیه و آله و متابعت ایشان و قرآن صلی الله
 علیه و آله قبول دارم میگویم تا خداوند کریم متعال
 همین طور ماها را با ایشان صلی الله علیه و آله برساند
 و معامله را با ماها در کونای انطاغاف و نگاهان

ما لها محبت ایشان صلی الله علیه و آله بخانه فرما بدو شهادت
 ایشان صلی الله علیه و آله را روزی ماها کردند نزد ایشان
 ایشان ^{با ایشان} صلی الله علیه و آله برسم و بنا کشف عنا العذاب
 انا مؤمنون که مفهوم این اتم است تمام عمر تمام دنیا
 ما شب و بکر خدمت که مدارش بر شما و روزهاست
 مدد کوهی شمع است که تمام سال را بر دوازده بروج است
 مدارش در هر یک شب و روزی بر دوازده بروج است
 و انضال کو با باشد از اول تا ظهور حضرت صاحب
 محل الله فرجه شب است و روز اول ظهور و فجر
 صبح صادق است تا روز اول رجعت روز اول رستاخیز
 کشیده بر شما و روزهاست تا روز قیامت همه آن
 بکر خدمت روز معنوی که مدارش بر شما و روزهاست
 راحت و نعمت بقطر و عدل و خوشی و طاعت و عبادت
 و علم و معرفت بمواسف و برادر در میان خلق

بالتام

بالتام از مشرق تا مغرب بر یک دین و ایمان باشد
 علیکم با اهل بیت النبوة و موضع الرسالة و مختلف
 الملائكة و مصیط الوحي و معدن الرحمة و خزان
 العلم و غنی الحکم و اصول الکرم و فاداة الایم
 و اولیا النعم حبل مضامکم عن وصف الواصفین
 نعمت الناعین انا کم الله ما لم یون احدا من العباد
 طاطا کل شرف لشر فکم و یخرج کل منکر لطافتکم و
 خضع کل حیاء لفضلکم و ذل کلمتکم و اشرقت
 الارض بنورکم و فاز الفارون بولا بکم فبکم بسلاک
 الی الرضوان و علی من عجز و لا یتکم غضب الرحمن
 و انا العبد المذنب المذنب بکم و المنقطع البکم فی شیء
 و دنیا و آخرتی ابد الابدین و رحمة الله و برکاته
 محله ما احاط به علم الله سبحانه رب العالمین
 پس بدانکه کلیه حکمت و واقع حقیقت مسلم است آنکه

علم

ندم بسیار هیچ صبر در راه خدا بسیار و حسن پس هر مظلومی
 میراند از مظلوم شود و همان اندازه غالب است که با اعتبار
 اگر کسی مظلوم مغلوب بگوید این کفنه هم ظلمی از کوبیده یا در خوا^{مد}
 بود هر ظالمی میراند از مغلوب است و با اعتباری اگر کسی ظالم
 غالب بگوید بگذری این کفنه سیم شکر کنی در ظلم یا در خوا^{مد}
 داشت و حسب انصاف کمال لطف در رفت برسد خور^{ست}
 خداوند در دینی برهان مظلومیت در سنان خود ترا
 غالب بپایند نادشمنان همه ایشان را در شدت غضب
 و کلا در کی خدا نغور با الله بیدلیل طاعت مظلوم
 سازد چنانچه فرموده و سبحانه الذین ظلموا انی مغلوب
 بظلمون و این باجالی است مخصوص از مظلوم این اشم در
 معرفت شاید بالتمام از معنومات مرصیه باشد
 انشاء الله صبر ترا خداوند عطا فرماید بکرم خود
 خاتم ترا اضافه فرستد اتم مصنف اللهم بارک

هر کس که در این کتاب
 است

ش

شئی مخالفه العالم بکشی و القفنه علی امیر المؤمنین رانیا
 العصور و اجماع استلک حق محمد و الهان از حننا و تقربا
 و نرحم و تفضل علینا و نهد بنا و لا فناء و توقنا الی ما نحب
 ترغی فی الدنیا و الاخره علی الدین با کرم صل علی محمد و
 استجب یارب العالمین و یا اکریم الاکرم من لا اله الا الله اشهد
 الله علی اهل بی و اسود عمر لان یلقی به عند الموت و عند
 سؤال صکر نکبری الصبر و الموائف فی کلمه است حاجت
 بانی امنت بالله الواحد الاحد و حل بلا ستمه لاحد له بالذات
 القديم الفرح للوثر الحی الام لا یلد بالذات الوجود الثابت
 الواجب العنوم البیع الدائم لا یزال السرمد استمد طاجه
 و لا ولد له و لیکن له شریک فی الملک مدد که مرید علم قدر علی
 حکیم سمیع بصیر احد صمد بلد له بولد له لیکن له کواحد
 هو الله شکار و عالی فاطر السموات و الارض غیر محمد و الغنی
 بالذات و غنا احدی علم سمیع بصیر که غنی غیر تمام

لا شیا

الاشياء سرمدى الذات بلا اول انتى وبلا اخر ابدى على كمال
 علمه بالكمالات والجزئيات ليس موصوف بمكان محيط بوقت
 تمام الاشياء بصفاتها ولا اشياء بصفاتها كالماء غير لا يشبه
 شيئاً ولا يشبهه شيء هو بعينه ذاته ومعرفة ذاته هو غير
 محدد وعمله لا يشبه له ومعرفة تترجمه محض في القرآن
 وعند النبي محمد صلى الله عليه وآله وسلم والامام العاصم بن علي رضي الله عنهما
 واهل بيته اصحاب من استعملهم فبدا يتولاهم ولا هم
 وحدهم بل ومن خالفهم ولحقهم عنهم كفر وهلاك
 وهو سبحانه الذي يرى بالذات ويعرف تمام خلقه الفقير
 وهو البديع المنزه من تمام الاشياء وغزوه من التوكل وليس كونه
 تمام الصفات لمن يراه ولين يعرفه احداً ابداً بالذات خلقه
 عما جانتها ضعفاً فامر كما لا اعرف نفسه وكل شيء على
 في تركيبه وحده وعده بوصفه هو سبحانه يعرفه خلقه
 من زوايا الجاني مددته ويعلمه بيقينه ثم يحيط به ويد
 امثله

فاشهد الفقير ان بفضل الكرم النان وكذا الطافة لكل كرم
 ومحمد ومحمد ومحمد ومحمد ومحمد ومحمد ومحمد ومحمد
 وسيد المرسلين والوصي والامام العاصم بن علي رضي الله عنهما
 سيك شهاب اهل الجنة اصحاب من في الجنة العاصم من
 في الجنة والامام العاصم من في الجنة العاصم من في الجنة
 صلى الله عليه وسلم من فضلهم من اوفاهم في الدنيا والاخر
 لعل الامم من هذه المعرفة على التحقيق بالاصحوعية وبذلك
 المحفوظ من ضرورة وجود الصانع للبحر ونزله من البحر
 فاحبوا له سبحانه بليل في وقت الشرايع والاخرة بليل
 من البحر محمد صلى الله عليه وآله وسلم والامام العاصم بن علي رضي الله عنهما
 معرفة ودعاء خلقه اولياء النعم وقادة الامم في
 تمام ما في الزيادة كما معناه وليس ان في الجنة من
 على الارضه وحسين وحسن كل من كان محباً لهما بل
 الجنة من غير حزن في اوارهم النعمة منهم انوارهم
 صلى الله عليه وسلم والامام العاصم بن علي رضي الله عنهما

لا خفاء ولا غش ولا تحجب بالنبوة وامانهم ولا يترفع
 عنهم قطرة من الحادون من الله الى الله فلا
 القبول فقام والامان بام وباعدهم صلى الله عليهم
 والبرائة من اعدائهم فاني مؤمن بام وباجازة وبركة
 بعلمهم بما كانوا من بركة لا اله الا الله وبمحمد علي
 الاما الطيبين الطاهرين صلى الله عليهم وبابائهم
 وفي اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له كما
 شهد الله نفسه وشهدت له ملائكته واولو العلم
 من خلقه لا اله الا هو العزيز الحكيم وفي اشهد ان
 محمدا صلى الله عليه واله عبده النقيب ورسوله المرسل
 ارسله بالهدى ودين الحق لينظروا على الدين كله ولو
 كره المشركون وان خاتم النبيين وسيد المرسلين
 من بعده فلا فصل امام اهل السما والارضين خليفة
 الله وخليفة رسوله صلى الله عليه وآله وبروحمه وحده
 بلا شريك في امانته صلى الله عليه وآله وبروحمه وحده

واما اشهد ان لا اله الا الله

بلا

بلا شريك في امانته صلى الله عليه وآله وبروحمه وحده
 واشهد ان العصوم مؤداه سبعة اهل السما والارض
 فاطمة الزهراء سبعة نساء اهل العالمين سبعة
 صلى الله عليهم والها واشهد ان العصوم من بعد
 ابي خليفة الله وخليفة رسوله الحسن بن علي
 الله عليهم امانى واشهد ان العصوم من بعد اخيه
 خليفة الله وخليفة رسوله مظفر غمام رحمه الله الكوا
 الحسين بن علي صلى الله عليهم امانى واشهد بان
 هو واخيه سيدا شباب اهل الجنة واشهد ان العصوم من
 بعد ابي خليفة الله وخليفة رسوله للاطام على بن الحسين
 صلى الله عليهم امانى واشهد ان العصوم من بعد اخيه
 خليفة الله وخليفة رسوله محمد بن علي صلى الله عليهم
 امانى واشهد ان العصوم من بعد ابي خليفة الله وخليفة
 رسوله جعفر بن محمد الصادق صلى الله عليهم امانى
 واشهد ان العصوم من بعد ابي خليفة الله وخليفة

رسوله

[illegible]

فخرجوا فوجدنا من خواص عباده واولادنا وولداهم واولاد
 وابنائهم واولادهم واولادهم واولادهم واولادهم واولادهم
 ومن الطالبين شاربك وابائهم والحمد لله رب العالمين
 من يدعي جليل العبد المذنب المذنب المذنب المذنب المذنب
 فاني واعدائي وشغلي انوارا في سبيلك وارضاء و
 تمام دنياك ولعنك عجايب على اهل الدنيا والاخر ولاؤك
 امنت بهم وبالعبد المذنب المذنب المذنب المذنب المذنب
 منهم فقلت من التوحيد الى التخليد كما في عندهم ومن اعدائهم
 يورثون الدنيا والاخر وفيهم الشاكرين والحمد لله رب العالمين
 حساب دعائي فضلك باكرهم اذ انان فاني مسودع فلك عندك
 وشهدت على فلك وانت خير مسودع باخبر الشاكرين
 اطلب منك عفرا ان تغفر لي ذنوبي وذنوب والدي واولادي وذنوب
 حقوقي وجميع اجهاء ائمتي وعلماكمناش من طائفة و
 محصوله من ذنوبنا وذنوبهم وذنوبنا وذنوبنا

درصوم

صومعه او با تمام اعیان و دار و اثنا و حدیث او و
 حضور الی ما نام الله لا حول ولا قوة الا بالله اوص
 امری الی الله ان الله بصیر بالعباد و انت یا الله الکرم
 الذی ان وحد لا شریک لک رب العالمین یا رحیم یا عظیم
 یا رحیم یا منان سبحان الله الذی لا یلد ولا اله الا
 الله و الله اکبر ما هاراد در عهد خود و بلند رتبت و مقام
 بغیر ظاهر و اوصیا از آل و عترت او صلی الله علیه و آله
 اسماء بنی هبته الهیه و حمد کدای از برای او و سایر
 از آنچه آورده اند و اما رابان هدایت نمودند پس است
 مختصر و نتیجه تحقیق معلوم در عجز از معرفت ایشانست
 که انصاف با مخلوق نیست بابت با این قدر و حد هر یک عجز
 داشتن چه میتوان گفتن با همی که اینک ضایع غیر مضوع
 عنی الذات برخلاف و عکس فقره بالذات واضح است
 بالذات و وجوب تنزیه او و تنزیه او و وجوب شناختن با

اصطلاحات

و شناختن بالذات او و وجوب شناختن ان با تنزیل او
 چنانست فرماید که ان و لیکن در شناختن مردم او را بالذات
 و شناختن مردم و لیکن در تنزیه او و تنزیه او و ان جمیع ما
 و لیکن در وجوب وجود او سبحان الله و لیکن در معرفت
 مردم سازند عجز از شناخته شده و با هم هیچ فیه ندانند
 مؤمن باید مطمئن بوجود واجب بود و هرگز از عجز از
 با و سبحانه غایب که شخص خودش و مقام شایر با الهام مثل
 خودش عمل از برای حواش اموات و در معرض قتل و طلو
 فطال ابلهین به بیند حاصلی بالذات بن چوّه ذات عباد
 محبطات و غیر از همه اشیا آنچه قبل از خلق جاها و زمان
 و اشیا بود مالا هست و خواهد بود و شناختن اشیا
 موانعی قدری در انفس و دلیر مؤمن بنی البقیه ای احدی
 اعتقادش منزه بر خلاف همه اشیا فایده ثابت است و عجز
 از معرفت با و سبحانه آنکه واضح است که شناخته نشود

در

صفتی که در این کتاب رسیدن بآن معرفت مرئوسه است
و حاصل آن اعتماد معرفت و ایمان است بحاکم اینها
و ال معصومین و بانچه معرفت و ایمان ایشان نزد
خودشان صلی الله علیه است مختصر و تبری از همه
و شمای ایشان بدانند تمام است که محمد علی و الهی صلی
علیه و همین چهارده نفرند اول و همین چهارده نفرند
اخر و همین چهارده نفرند ظاهر و همین چهارده نفرند
و باطن در خلقت و در ایمان و در جهاد و در عبادت
و در حق و در اسلام و در قول و در صفت و در
و در علم و در معرفت و در فعل و در عمل و در عبادت
و در بندگی و در بندگی و در بندگی و در بندگی و در
کرم و در محبت و در احسان و در حقوق و در وفاء
و در همین در همه چیز و مختصر اینکه خداوند خالق
و انق مجری و محبت و خالق نگاه دارند و بار خدای

بجری

مجری و شتم مثبت و مطابق است و عجب غایب آورده عرض
خداوند و انقطاع و عبادت و منصفین ایشانست
حق خودشان از خداوند عالم و معرفت را از این است
که عالم نشود و محبت کلی کاتبه علت فاش تمام موجودات
که لابد است عالم را از این باب به هر موضوعات و صاحب
همه و انزال بغير ما صلی الله علیه و اله که هر یک
از ایشان کامیبتن و نزد ایشانست فضل و محبت
که بازگشت خلق بسوی ایشان و حساب خلق بآنها
از جانب خداوند و بنصب خداوند و شجاعت و شجاعت
که لان بالوجوه صاحب طایفه از ایشانست و
علیه السلام و با با هم دیگر که مشیت و شجاعت
خود بسیار نیست از خطیفر و پادشاه بود و حضرت
علیه السلام در میان ایشان و دوام این
صفت از سجده کردن ملائکه عرض معلوم است بآنها

خداوند

خداوند است بریندکان دنیا و سلطانان و از اینک خودش
شما عرض کند من است و بعد بنمود و شناختن با الله
بنکرده باید محض و جواب از جانب او بخواهد و اجل
جلاله همیشه بلافضل مظاهر باشند در سلطنت و
در حق ناخداوند خود ش ظاهر کرد و پادشاهی
خود ش واضح باشد محمد و علی و آلها المعصومین
صلی الله علیه و آله را انوار خلق فرمود از برای خودش
و بر تمام آن پادشاهی چه در ملکوت و چه در ملک
دنیا و آخرت ایشان صلی الله علیه و آله را مظاهر
افعال و صفات افعال خودش و بر این صراط مستقیم
خود ش مقام خبر من جمیع الجہات باشند و خالق را
از برای ایشان خالق فرمود تا ماضی است ایشان صلی
علیهم فایند و بر مولات ایشان حرکت و سکون
کند و ممکن و بابت ایشان صلی الله علیه و آله

نمود

بنمود و بخت تمام این مطالب بنمود و بعد بنمود
که هر که اطاعت کند ایشان صلی الله علیه و آله را
و هر که مخالفت کند ایشان را جہنم برود و حضرت آدم
صلی الله علیه و آله را طاعت ایشان صلی الله علیه و آله را خلق
خلیفه و پادشاه از جانب خودش بنیابت ایشان
صلی الله علیه و آله را بنیابت ایشان صلی الله علیه و آله در صلاب
قوام عالم بوده و همچنین انبیاء و رسل و اوصیا
عبد او و ایشان قرار داد بوده است حضرت امیرالمؤمنین
علی صلی الله علیه و آله را بنیابت در بر الطهار و خود ایشان
صلی الله علیه و آله را بر عالم چه در بودن ایشان صلی
علیهم علی صلاب و ارحام و چه قبل از آدم علیه
السلام بمثل آن بطریق خود ش سجانه آوازه باند
باز با ایشان صلی الله علیه و آله را عالم پادشاه از برای
سنان و بده شده حضرت جبرئیل علیه السلام و آن

مناء

سناور در پیشانی امیر المؤمنین علیه السلام و علی الله علیه و آله
معلوم است با فضل هبش بر یک خود ایشان و از جانب
خود ایشان بنصب خداداد ملکوت و بجزای ایشان و
از جانب خود ایشان بنصب خداداد ملک که بالفعل عالم
موجود اند پس مبارک که خیر بن الحسن العسکری بنصب الله
از ایشان صلی الله علیه و آله موجود و در میان مردم
از معرفت انظار مردم طاعت و عبادت و علم و معرفت
از است اوضاع و اگر مقام عالم عالم زنده و در اثر است
که او است صلی الله علیه و آله طالع عصر و زمان خلیفه
پادشاه صنوب خداوند اول الامر و مباح خلق بر مقام
خلق پس بعد از جلالت فدا و زود خداوند فکر شود تا
الجلال طالع عصر شد فکر و اجری و داهی شود از عظمت
شان او و در میان بدان و همان طور و بعد از کرد
که پس نه غفلت او بر خودش و جوابی بپیدا اینکه

خدا

طیغافا و عشره کوسی و زنده و او انچه در مردم طاعت و آنکه
و غیر هم و بکنند که خداوند و خلق که در خداوند زنده
و در دانه او بر پا داشته است و چون وجود صابو و بوی که
خلق و زنی داده است و میدهد بکم عبادت ایشان و آنکه
الارض و در فقره ما سبق بکم بزرگ القیام امام علی بن ابی طالب
هاتر است که طاعت و عبادت و علم و معرفت او صلی الله علیه
اوضاع تمام علم است و علماء و ازین بحال و حرام و مستحب
و مکرم او آن او را شکر کند و بگوید او را شکر و بر حق
نویسند و بگویند و در هر چیزی از خداوند خواستن هر
کلی و جزئی دنیا و آخرت باشد که در شاه هر یک بکشان
امان او صلی الله علیه و آله است و بپایند و بگویند و بگویند
و شفاعت او صلی الله علیه و آله شود و بحال ایشان است
معرفت انظار مردم در او و ان شاء الله و بیست است
ظاهر شود و خلافت و بار شاهی زنده بن و دنیا

اندر وجود

بوجوه اقدس مقدس و با طاعت اهل عالم شود نار حجب^{انسان}
 صلی الله علیه و آله خلافت خداوند پادشاهی خلق از برای^{نیز}
 باز تمام غریب خداوند فی محالین در ظاهر و باطن مستقر
 کرد که بفضل از آن در این رساله بیان شده است تا اهل عالم
 انکاشند اینده بالتمام بچشم برینند و بداند عرض خداوند
 در خلقت خلق موافق آنچه را که در کتب سابقه مردم خبر
 داده و مردم را نمابند بود بچشم آشکارا واضح هر مردی
 باشد که ایشان صلی الله علیه و آله بوده و هستند کاطهر^{الضبط}
 و العاقین عن الناس و المحسن علی الخلق که فرو نشاندند غلط
 و موهوم کنند که در آخر انظاران مؤمنان و دوستان داران
 و جاران پناه بندگان خودشان و همواران ایشان
 صلی الله علیه و آله بر ظاهر مردم دنیا بوده و در آخر^ن
 و شفاعت ایشان محض مؤمنان در صفات افعال
 و طاعت و عبادت خداوند و بجا بجا نمودن بانی صفات افعال

خداوند پادشاهی خداوند است که فراموش شده فرموده است تا اینکه
 خلقت الخلق لکن اعراض بین منم را که از جانب او بند صلی الله علیه و آله
 ابد و هر چه غیبت طول بکشد ماها بر حسب ایمانی که در این حتم
 داریم تا بعد از زبانی بنشینیم و دیگران دعوت السلا و موهوم
 این اثم است اندکی اعتقاد از اینکه دنیا مشغول به شجره
 با فعل این غیبت و طسیر و غیبت که بشود بر روی پشت
 و باطن تمام جان خود را بچشم و نجاست و جبهه و رجب
 و جوی و قناری و هر چه و لبعی و کند بدهم چنین بسیار
 منتظران مطیع شده باشد با طبع غصه لسم لعین
 لعین برید ما بوی پیر معاویه و امثال ابیاح او علیه و آله
 اللعنه العذابی اهل تمام شر را در نتیجه اولی گفته شود که
 دشمن برید پیر معاویه و امثال ابیاح او باشد او هم خودش را
 و تا و حرام او و دشمن خداوند و دنیا به خداوند که یکی از شما
 بلیس برید ما بوی پیر معاویه و امثال ابیاح او علیه و آله

و با این غلام چنانچه در هر طبع و طاهر و خوشبو و زهره و اکر
 و با بوی و شیر و حامد و جوامع و عطریات و هم چنین بسیار
 مطلوب و هر منطبع شده باشد با تطبیع و هر و مکرر و غیر
 این علی بن ابیطالب امیر المؤمنین و کجده و امید و امه و اجبه و قد
 و بنده و اهل بدین و اصحاب و شیعه و محبیه علیهم الصلوات
 و السلام که اهل تمام غیر بعد از آنکه اهل ایمان طاعت شدند
 اهل با حذر باشند و نکند و نکند و است و بر بیدار و معوی
 و افعال و انبیا و او غایب و در دینی و شکر و حمد و ثناء و
 و طاعت بر او و آن دینی و صلوات بر حضرت امام حسین و بعد
 و بعد و ملامت بر او و اولاد و اهل بیت و اصحاب خود و
 مشغول سازند و غفلت از غیر و اقبال آنند آشنه باشند که
 دشمن بر بیدار و معوی و دشمن افعال و انبیا و او باشند
 در سوخته علی بن ابیطالب و اهل بیت و اولاد و اهل بیت و خاص خود

عن النجاشی عن الصادق علیه السلام
 ۱۳۲۲

این غلام چنانچه در هر طبع و طاهر و خوشبو و زهره و اکر
 و با بوی و شیر و حامد و جوامع و عطریات و هم چنین بسیار
 مطلوب و هر منطبع شده باشد با تطبیع و هر و مکرر و غیر
 این علی بن ابیطالب امیر المؤمنین و کجده و امید و امه و اجبه و قد
 و بنده و اهل بدین و اصحاب و شیعه و محبیه علیهم الصلوات
 و السلام که اهل تمام غیر بعد از آنکه اهل ایمان طاعت شدند
 اهل با حذر باشند و نکند و نکند و است و بر بیدار و معوی
 و افعال و انبیا و او غایب و در دینی و شکر و حمد و ثناء و
 و طاعت بر او و آن دینی و صلوات بر حضرت امام حسین و بعد
 و بعد و ملامت بر او و اولاد و اهل بیت و اصحاب خود و
 مشغول سازند و غفلت از غیر و اقبال آنند آشنه باشند که
 دشمن بر بیدار و معوی و دشمن افعال و انبیا و او باشند
 در سوخته علی بن ابیطالب و اهل بیت و اولاد و اهل بیت و خاص خود

خانه مصنف که بید و رفتی با یکی از علماء و محبت و باری و نایب
 با این که بید و اکر علماء خاصه و غیر که با این طور و باری و انبیا و اهل بیت
 و بگویند بعد از آنکه در خصوص مردم و چنانکه اهل شدند و در
 اجتماع مسلم است و ای هر چه بگویند و در مایه خود و هر
 که هر شیخ شریعت و اقبال کرده و مردم تابع نبی و در
 جلال و تجدد و غیره و اقبال خود و در مایه و در
 اما بیکر از افعال و اقبال و اقبال و اقبال و اقبال و اقبال و اقبال
 و بسیار از افعال و اقبال و اقبال و اقبال و اقبال و اقبال و اقبال
 چنان عثمان و کسی عقی در حق و اقبال و اقبال و اقبال و اقبال و اقبال و اقبال
 واضح است حق مردم و اقبال و اقبال و اقبال و اقبال و اقبال و اقبال
 که تمام خلفا است و اقبال و اقبال و اقبال و اقبال و اقبال و اقبال
 شریعت انبیا و اقبال و اقبال و اقبال و اقبال و اقبال و اقبال
 شدند و اقبال و اقبال و اقبال و اقبال و اقبال و اقبال
 کردند و اقبال و اقبال و اقبال و اقبال و اقبال و اقبال

که قبول

قبول این بود که بعد معلوم است حال پیش و صلاح کردن آن علی
 لایقین ایام مصلحت برای بقول او بشوند که او بگوید باید تمام
 و اعمال حضرت سالک پناه را و جاری کرد بر غیر آنی که عمل می نمود
 شده است خود داشته اند قبول نکند عیا و احوال ماضی الود
 جای بیاورند و بعد از خود در اولاد خودش قرار داد چنانچه
 وصیت حضرت رسول که مسلم علمه و خاصه است ائمه و از ذره قصر
 ازاله می شود فرمود از این است که علما خاصه میگویند ماها تا
 خاتم النبیا و خاتم خلفا شده ایم شریع اینها سلف و راهبها
 خلفا قبل در امر و بکار نبیا بدگس هر یک که بر اینهای خلفا
 قبل و اندام است مثل آنهاست که بر شریع سلف اند خواهد بود
 و در وظایف و دیگر در شریع و طریقه مذکور میگویند این
 که در حق ظاهر مسلم طریقی که هر که او را اذیت کرده کافرا
 و در اذیت این است خصوص باغ فک او را نکند بی خودند
 دیگر به او مصلحت شود او را قبول نکردند و بر فریضه که از آدم

اگر نبوده است چرا ز کفری که در اذیت کردن و غضب او است
 و بعضی بحقی او و رضای او حرف را قبول نکردند با اینکه نزد
 طایفین صدق است و قول او قول حضرت رسول است بالا تر از
 و کفر و شرک و الحاد و جود از تکذیب و در حقهای مراه و کفر
 چه میشود و غضب یافتن فک حجت است از خداوند بر حق
 در غضب صدق بر غاصبین و باشد تا هر قدر از عاصیه
 بر روی زمینند و خاشا شنواست و خود دیگر میگویند از ما
 همه عام بوده اند از بسکه مردم مخالفت با خواندن نبوت
 کردند و خاشا شنواست حضرت سید شهادت امام حسین که خود
 شما خودش را در سفر کرد با کتیا میفرمودند عیال و طهار
 با خودش میبردند هر که عرض کرد با فرمایش شما عیال را برد
 چرا اشاره میکنی میفرمودند و بدین راه که با شما حضرت
 مسلم عرض شد اینها مانعی نیست که اگر میخواهی عیال
 و اطفال را بر گرداند خودش بر گردانند بلکه با و بر مخالفین

اگر شیخ و گردانده مافی سخی انداخت مکران حکمی را که
 در نظر خود داشته که بعد معلوم گردید که چنانچه از خداوند
 بخانه برنام مردم با اینکه چنانچه خبر مردم بود اند خلیفه
 از برای حضرت رسول ص اختیار کردند و بعد با جمعی مباد
 اختیار نمودن انشاء سید شهاب اهل الجنة خاص است
 و حضرت رسول ص انقضای این خبر و افاضل عین داشتند
 کردند تا بعد عیال و اطفال از شمار ایشان بر ملا باشند و
 حاضر کنند انبویف باز حاضر را بخود نشان بخواهند
 باشند دیدند نمیشود و از این شد که باطل آنها خود ز باد
 اشکار گردید شعبه زیاد شدند و دیگر اینکه بگویند چنانچه
 خود را اگر سب بکنند خطا کرده اند و این اخبار در پیوسته آمده
 و اگر از طرف ماها از روی اخبار چنانکه است کسی از بزرگان
 شمار میکنند میگویند لازم نقل و حدیث و میگویند مثل آنچه
 در طرف خود دان گفتند که چنانچه بود در خطا و با این تفصیل

منصب شاهها با اختیار شاههاست نه با اختیار خدا و رسول
 هر چه خود دان میخواهند میکنند و میگویند تا انشاء الله دینی
 خود را بر سید و از حرف دیگر طایفه میباشند حق بر شاههاست
 اگر اجتماع در نزوعات میزان عمل شاهها مثل اینکه در حصول خود
 جاری گردید باشند چنانچه با اختیار خود را قطع کردند و میزان خود را
 با اختیار خود را از برای چهار نفر حضرت گردید و دین و مذهبی که
 که از خدا و رسول بر سید و با اختیار مردم باشند دین و مذهب
 ابله است زیرا از خدا و رسول که بگذرد معلوم و واضح است
 اینکه از ابله خواهد بود که با ایشان بزرگیت و در عجب از
 خدا و شاهها یکی عصب باغ فدا و یکی شهادت حضرت سید سلیمان
 شهادت امام حسین سید شباب اهل الجنة که اگر بگویند انشای
 نمیدهند جمیع مردم بود که از برای هدایت او را خواهند نمود
 نکرد و این خوف و ترس و همیشه میبود و ترس بود و باطل
 چنان واضح و آشکار گردید که چنانچه شمر و غیره میگویند و دیگر



